

3. การเน้นเนื้อหา/ทักษะ

ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการเน้นเนื้อหา/ทักษะของผู้สอนระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษา

การเน้นทักษะ/เนื้อหา ระดับปริญญาตรี	อุดมศึกษา				
	อังกฤษ (N=16)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	9(56.3)	7(43.8)
พูด	-	-	-	9(56.3)	7(43.8)
อ่าน	-	-	1(6.3)	9(56.3)	6(37.5)
เขียน	-	-	2(12.5)	11(68.8)	3(18.8)
ไวยากรณ์	-	1(6.3)	4(25.0)	9(56.3)	2(12.5)
ศัพท์	-	-	1(6.3)	12(75.0)	3(18.8)
แปล	-	-	5(31.3)	10(62.5)	1(6.3)
ล้าม (N=15)	-	4(26.7)	5(33.3)	6(40.0)	-
	ฝรั่งเศส (N=9)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	4(44.4)	5(55.6)
พูด	-	-	-	2(22.2)	7(77.8)
อ่าน	-	-	-	7(77.8)	2(22.2)
เขียน	-	-	-	7(77.8)	2(22.2)
ไวยากรณ์	-	-	-	5(55.6)	4(44.4)
ศัพท์	-	-	-	5(55.6)	4(44.4)
แปล (N=8)	-	-	3(37.5)	5(62.5)	-
ล้าม (N=8)	-	1(12.5)	5(62.5)	2(25.0)	-

ตารางที่ 73 (ต่อ)

การเน้นทักษะ/เนื้อหา ระดับปริญญาตรี	เยอรมัน (N=4)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	3(75.0)	1(25.0)
พูด	-	-	-	3(75.0)	1(25.0)
อ่าน	-	-	-	2(50.0)	2(50.0)
เขียน	-	-	-	2(50.0)	2(50.0)
ไวยากรณ์	-	-	-	1(25.0)	3(75.0)
ศัพท์	-	-	-	2(50.0)	2(50.0)
แปล	-	-	1(25.0)	2(50.0)	1(25.0)
ล่าม	-	1(25.0)	2(50.0)	1(25.0)	-
อื่นๆ	-	-	-	1(25.0)	-
	จีน (N=10)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	2(20.0)	8(80.0)
พูด	-	-	-	1(10.0)	9(90.0)
อ่าน	-	-	-	3(30.0)	7(70.0)
เขียน	-	-	-	4(40.0)	6(60.0)
ไวยากรณ์	-	-	-	7(70.0)	3(30.0)
ศัพท์	-	-	1(10.0)	2(20.0)	7(70.0)
แปล	-	-	1(10.0)	5(50.0)	4(40.0)
ล่าม	-	-	1(10.0)	5(50.0)	4(40.0)

ตารางที่ 73 (ต่อ)

การเน้นทักษะ/เนื้อหา ระดับปริญญาตรี	ญี่ปุ่น (N=10)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	4(40.0)	6(60.0)
พูด	-	-	-	-	10(100)
อ่าน	-	-	-	7(70.0)	3(30.0)
เขียน	-	-	1(10.0)	6(60.0)	3(30.0)
ไวยากรณ์	-	-	1(10.0)	3(30.0)	6(60.0)
ศัพท์	-	-	-	-	10(100)
แปล	-	-	3(30.0)	7(70.0)	-
ล้าม	-	-	4(40.0)	6(60.0)	-
	พม่า (N=2)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	-	2(100)
พูด	-	-	-	-	2(100)
อ่าน	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
เขียน	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
ไวยากรณ์	-	-	-	2(100)	-
ศัพท์	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
แปล	-	-	1(50.0)	1(50.0)	-
ล้าม	-	-	2(100)	-	-
อื่นๆ	-	-	1(50.0)	-	-

ตารางที่ 74 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการเน้นทักษะ/เนื้อหาของผู้สอนระดับปริญญาโท ระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษา

การเน้นทักษะ/เนื้อหา ระดับปริญญาโท	อุดมศึกษา				
	อังกฤษ (N=12)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	1(8.3)	3(25.0)	8(66.7)
พูด	-	-	1(8.3)	6(50.0)	5(41.7)
อ่าน	-	-	-	2(16.7)	10(83.3)
เขียน	-	-	-	4(33.3)	8(66.7)
ไวยากรณ์ (N=11)	-	-	3(27.3)	4(36.4)	4(36.4)
ศัพท์	-	-	2(16.7)	6(50.0)	4(33.3)
แปล	-	-	2(16.7)	6(50.0)	4(33.3)
ลุ่ม	-	2(16.7)	5(41.7)	2(16.7)	3(25.0)
	ฝรั่งเศส (N=3)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ฟัง	-	-	-	-	3(100)
พูด	-	-	-	-	3(100)
อ่าน	-	-	-	1(33.3)	2(66.7)
เขียน	-	-	-	-	3(100)
ไวยากรณ์	-	-	1(33.3)	1(33.3)	1(33.3)
ศัพท์	-	1(33.3)	-	-	2(66.7)
แปล	-	-	-	1(33.3)	2(66.7)
ลุ่ม	-	-	1(33.3)	-	2(66.7)
อื่นๆ					

ตารางที่ 74 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาเป้าหมาย ระดับปริญญาโท คิดว่า ควรมีการเน้นทักษะต่างๆ ในระดับต่างๆ ดังนี้

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการฟังควรเน้นระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 66.7 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการพูดควรเน้นระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการอ่านควรเน้นระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 83.3 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ทักษะการเขียนควรเน้นระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 66.7 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องไวยากรณ์ระดับมากและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 36.4 ระดับน้อย มาก และมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องศัพท์ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องแปลระดับมากได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7

ผู้สอนภาษาเป้าหมายที่คิดว่า ควรเน้นเรื่องสำนวน ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 41.7 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7

4. เหตุผลการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 75 แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลของการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา

ประเด็นคำถาม	อุดมศึกษา					
เหตุผลของการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=10)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=2)
มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา	6(37.5)	5(50.0)	3(75.0)	4(40.0)	5(50.0)	2(100)
มีใจรักด้านภาษา	15(93.8)	7(70.0)	4(100)	9(90.0)	8(80.0)	2(100)
สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน	14(87.5)	7(70.0)	4(100)	9(90.0)	10(100)	-
มีใจรักการสอน	14(87.5)	8(80.0)	4(100)	8(80.0)	8(80.0)	-

ตารางที่ 75 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษให้เหตุผลการเลือกสอนภาษาดังนี้ มีใจรักด้านภาษา ร้อยละ 93.8 สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอนและมีใจรักการสอน ร้อยละ 87.5 เท่ากัน มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา ร้อยละ 37.5

ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสให้เหตุผลการเลือกสอนภาษาดังนี้ มีใจรักการสอนร้อยละ 80 มีใจรักด้านภาษาและสำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน ร้อยละ 70 เท่ากัน มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา ร้อยละ 50

ผู้สอนภาษาเยอรมันให้เหตุผลการเลือกสอนภาษา ดังนี้ มีใจรักด้านภาษา สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน และมีใจรักการสอน ร้อยละ 100 เท่ากัน มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาร้อยละ 75

ผู้สอนภาษาจีนให้เหตุผลการเลือกสอนภาษา ดังนี้ มีใจรักการภาษา และสำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอนร้อยละ 90 เท่ากัน มีใจรักด้านการสอนร้อยละ 80 มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาร้อยละ 40

ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นให้เหตุผลการเลือกสอนภาษาดังนี้ สำเร็จการศึกษาด้านภาษาที่สอน ร้อยละ 100 มีใจรักด้านภาษา และมีใจรักการสอนร้อยละ 80 เท่ากัน มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาร้อยละ 50

ผู้สอนภาษาพม่าให้เหตุผลการเลือกสอนภาษาเพียง 2 ใน 4 ตัวเลือก ซึ่งมีคะแนนเท่ากัน ได้แก่ มีใจรักการภาษาและมีความเชี่ยวชาญด้านภาษา

5. ความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 76 แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย

ความพึงพอใจ ในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=9)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=2)
มากที่สุด	11(68.8)	4(40.0)	3(75.0)	6(60.0)	6(60.0)	1(50.0)
มาก	5(31.3)	5(50.0)	1(25.0)	4(40.0)	3(30.0)	1(50.0)
น้อย	-	-	-	-	1(10)	-
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 76 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษ เยอรมัน จีนและญี่ปุ่นมีความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมายระดับมากที่สุด ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสมีความพึงพอใจในระดับมาก ผู้สอนภาษาพม่ามีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุดที่คะแนนเท่ากัน

6. โอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 77 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมาย

โอกาสในการใช้ ภาษาเป้าหมายใน กิจกรรมของชุมชน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีววะ (N=34)	อุดม (N=52)
เทศบาลสงกรานต์							
- มี			7(13.73)	1(1.96)	3(5.88)	1(2.94)	-
- ไม่มี			44(86.27)	50(98.04)	48(94.12)	33(97.06)	-
เทศบาลลอย กระทง							
- มี			14(27.45)	4(7.84)	4(7.84)	4(11.76)	-
- ไม่มี			37(72.55)	47(92.16)	47(92.16)	30(88.24)	-
เทศกาลปีใหม่ สากล							
- มี			10(19.61)	6(11.76)	5(9.80)	2(5.88)	-
- ไม่มี			41(80.39)	45(88.24)	46(90.20)	32(94.12)	-
เทศกาลหรือกิจ กรรมพิเศษอื่นๆ							
- มี			14(27.45)	5(9.80)	7(13.73)	2(5.88)	-
- ไม่มี			37(72.55)	46(90.20)	44(86.27)	32(94.12)	-

ตารางที่ 77 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนคิดว่า ผู้เรียนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา ไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน คิดเป็นร้อยละ 72.55 - 98.04 ผู้เรียนที่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน คิดเป็นร้อยละ 1.96 - 27.45 ซึ่งหมายความว่าร้อยละของผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนมีมากกว่า เช่นเดียวกันกับโอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละของผู้เรียนที่ไม่มีโอกาส (ร้อยละ 79.41 - 98.04) ใช้ภาษากับนักท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ ของผู้เรียนที่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 1.96 ถึงร้อยละ 25.49)

ตารางที่ 77 (ต่อ)

ใช้ภาษากับนัก ท่องเที่ยวตาม สถานที่ท่องเที่ยว	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)	อุดม (N=52)
เป็นมัคคุเทศก์							
- มี	-	-	7(13.73)	5(9.80)	4(7.84)	2(5.88)	-
- ไม่มี	-	-	44(86.27)	46(90.20)	47(92.16)	32(94.12)	-
จำนวนายของที่ ระลึก							
- มี	-	-	8(15.69)	6(11.76)	2(3.92)	6(17.65)	-
- ไม่มี	-	-	43(84.31)	45(88.24)	49(96.08)	28(82.35)	-
จำนวนายอาหาร							
- มี	-	-	4(7.84)	2(3.92)	1(1.96)	5(14.71)	-
- ไม่มี	-	-	47(92.16)	49(96.08)	50(98.04)	29(85.29)	-
อื่น ๆ							
- มี	-	-	13(25.49)	7(13.73)	8(15.69)	7(20.59)	-
- ไม่มี	-	-	38(74.51)	44(86.27)	43(84.31)	27(79.41)	-

ตารางที่ 77 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 1.96 - 25.49 มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นร้อยละน้อยกว่าผู้เรียนที่ไม่มีโอกาส (ร้อยละ 79.41 - 98.04)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากผู้เรียน ซึ่งมีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
- 4) เชื้อชาติ
- 5) สัญชาติ
- 6) ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 7) อาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- 8) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง
- 9) ภาษาและทักษะที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน
- 10) ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน
- 11) คะแนนสะสมเฉลี่ย
- 12) ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน
- 13) ระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก
- 14) การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย
- 15) การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ
- 16) ผู้สอนภาษาเป้าหมาย
- 17) ระบบในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี
- 18) ผลการเรียนสูงสุดและต่ำสุด
- 19) ความชอบวิชาภาษาเป้าหมาย
- 20) ทักษะภาษาเป้าหมาย
- 21) ทักษะในภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย
- 22) ความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย
- 23) ความจำเป็นของภาษาเป้าหมายในชีวิต
- 24) ความต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย
- 25) ประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย
- 26) แรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมาย
- 27) การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม
- 28) แหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย
- 29) ความต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมาย
- 30) กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

- 31) กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะ
- 32) การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน
- 33) โอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย
- 34) โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย
- 35) พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย
- 36) ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาเป้าหมาย
- 37) การใช้ภาษาเป้าหมายในอนาคต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
4. เชื้อชาติ
5. สัญชาติ
6. ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 78 แสดงจำนวน และร้อยละของภาษาเป้าหมาย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา เชื้อชาติ สัญชาติ และภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
ภาษาเป้าหมาย				
ภาษาอังกฤษ	116(32.5)	107(29.9)	100(28.0)	108(38.9)
ภาษาฝรั่งเศส	9(2.5)	7(1.9)	4(1.1)	33(11.9)
ภาษาเยอรมัน	1(0.3)	-	1(0.3)	14(5.05)
ภาษาจีน	1(0.3)	1(0.3)	1(0.3)	45(16.25)
ภาษาญี่ปุ่น	4(1.1)	4(1.1)	1(0.3)	61(22.02)
ภาษาพม่า	-	-	-	10(3.61)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	1(0.36)
ไม่ระบุ	-	-	-	5(1.81)
เพศ				
ชาย	44(12.3)	42(11.8)	51(14.3)	52(18.8)
หญิง	87(24.4)	77(21.6)	56(15.7)	225(81.2)
อายุ				
12-15	57(15.9)	48(13.4)	46(12.9)	-
16-19	72(20.2)	65(18.2)	61(17.1)	65(23.6)
20 ปีขึ้นไป	2(0.6)	6(1.7)	-	211(76.4)

ตารางที่ 78 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
กำลังศึกษาในระดับชั้น				
มัธยมศึกษาตอนต้น	53(14.8)	44(12.3)	45(12.6)	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	61(17.1)	57(15.9)	46(12.9)	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	11(3.1)	10(2.8)	14(3.9)	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	6(1.7)	8(2.2)	2(0.6)	
ปี 1	-	-	-	26(9.4)
ปี 2	-	-	-	86(31.2)
ปี 3	-	-	-	96(34.8)
ปี 4	-	-	-	65(23.6)
มากกว่า ปี 4	-	-	-	3(1.1)
เชื้อชาติ				
ไทย	131(36.7)	118(33.1)	107(29.9)	276(99.6)
จีน	-	1(0.3)	-	1(0.4)
สัญชาติ				
ไทย	131(36.7)	119(33.3)	107(29.9)	277(100)
ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน				
ภาษาไทย	131(36.7)	119(33.3)	107(29.9)	-
ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน				
ใช้	-	-	-	244(88.1)
ไม่ใช้	-	-	-	28(10.1)
ไม่ระบุ	-	-	-	5(1.8)

ตารางที่ 78 ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษมากเป็นอันดับ 1 (ร้อยละ 90.4) อันดับ 2 3 และ 4 ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส(ร้อยละ 5.5) ภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 2.5) และภาษาจีน (ร้อยละ 0.9) ภาษาเยอรมัน (ร้อยละ 0.6) ตามลำดับ ในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 22.02) ภาษาจีน (ร้อยละ 16.25) ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 11.9)

ในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาผู้เรียนเป็นเพศหญิงร้อยละ 61.7 มีอายุอยู่ในช่วง 12 – 15 ปี ร้อยละ 42.2 ช่วง 16 – 19 ปีร้อยละ 55.5 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็น

ส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับอาชีวศึกษา เป็นระดับ ปวช. เป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนร้อยละ 99 มีเชื้อชาติไทย และร้อยละ 100 มีสัญชาติไทย ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 100

ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับอุดมศึกษา เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาพม่า และภาษาเกาหลี ตามลำดับ เป็นเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.2) อายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปร้อยละ 76.4 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 34.8) รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปี 2 (ร้อยละ 31.2) สัญชาติไทยร้อยละ 99.6 เชื้อชาติไทยร้อยละ 100 ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 88.1

7. อาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตารางที่ 79 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=276)
อาชีพบิดาหรือผู้ปกครอง	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
รับจ้าง	38(10.6)	39(10.9)	38(10.6)	53(19.2)
เกษตรกร	40(11.2)	41(11.5)	41(11.5)	54(19.6)
ค้าขาย	12(3.4)	10(2.8)	11(3.1)	28(10.1)
ธุรกิจส่วนตัว	4(1.1)	3(0.8)	4(1.1)	33(11.9)
รับราชการ	28(7.8)	22(6.2)	6(1.7)	73(26.5)
รัฐวิสาหกิจ	3(0.8)	1(0.3)	2(0.6)	7(2.5)
เสียชีวิต	1(0.3)	1(0.3)	3(0.8)	5(1.8)
ไม่ทราบ	-	-	1(0.3)	-
อื่น ๆ	4(1.1)	1(0.3)	-	1(0.4)
อาชีพมารดาหรือผู้ปกครอง				
รับจ้าง	31(8.7)	40(11.2)	36(10.1)	48(17.4)
เกษตรกร	39(11.0)	45(12.6)	38(10.6)	57(20.7)
ค้าขาย	22(6.2)	14(3.9)	19(5.3)	61(22.1)
ธุรกิจส่วนตัว	4(1.1)	4(1.4)	1(0.3)	31(11.2)
รับราชการ	21(5.9)	12(3.4)	2(0.6)	50(18.1)
รัฐวิสาหกิจ	1(0.3)	-	2(0.6)	2(0.7)
แม่บ้าน	10(2.8)	1(0.3)	7(1.9)	2(0.7)
เสียชีวิต	-	2(0.6)	1(0.3)	1(0.4)
อื่น ๆ	2(0.6)	1(0.3)	-	18(6.5)

ตารางที่ 79 แสดงว่าอาชีพหลักของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนอันดับ 1 คือ เกษตรกร อันดับ 2 คือ รับจ้าง อันดับ 3 สำหรับนักเรียนเก่ง และปานกลาง คือ รับราชการ สำหรับนักเรียนอ่อน คือ ค้าขาย สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษาอาชีพหลักฝ่ายบิดา อันดับ 1 ได้แก่ รับราชการ อันดับ 2 เกษตรกร อันดับ 3 รับจ้าง อาชีพหลักฝ่ายมารดา/ผู้ปกครอง อันดับ 1 ได้แก่ ค้าขาย อันดับ 2 เกษตรกร อันดับ 3 รับราชการ

8. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตารางที่ 80 แสดงจำนวนและร้อยละรายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	-
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง				
ต่ำกว่า 10,000 บาท	78(21.8)	74(20.7)	74(20.7)	105(37.9)
10,001 – 20,000 บาท	22(6.2)	31(8.7)	18(5.0)	81(29.2)
20,001 – 30,000 บาท	18(5.0)	14(3.9)	9(2.5)	46(16.6)
มากกว่า 30,000 บาท	13(3.6)	-	6(1.7)	43(15.5)
ไม่ระบุ	-	-	-	2(0.7)

ตารางที่ 80 แสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้เรียนต่ำกว่า 10,000 บาท พบในกลุ่มผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 63.2 ในกลุ่มผู้เรียนระดับอุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 37.9 รายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท พบในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 19.9 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 29.2 รายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท พบในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 11.4 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 16.6 รายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป พบในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 5.3 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 15.5

9. ภาษาและทักษะที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 81 แสดงจำนวนและร้อยละภาษาและทักษะที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อมูล ทั่วไป	อุดมศึกษา (N=277)								
	ทักษะ	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า	ลาว	เขมร อินโดนีเซีย
ฟัง		210(75.8)	42(15.2)	18(6.5)	49(17.7)	57(20.6)	10(3.6)	1(0.4)	1(0.4)
พูด		190(68.6)	43(15.5)	17(6.1)	48(17.3)	59(21.3)	10(3.6)	1(0.4)	1(0.4)
อ่าน		188(67.9)	41(14.8)	18(6.5)	46(16.6)	52(18.8)	9(3.2)	1(0.4)	1(0.4)
เขียน		173(62.5)	40(14.4)	17(6.1)	42(15.2)	5(18.4)	9(3.2)	1(0.4)	1(0.4)

ตารางที่ 81 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนมาก (ร้อยละ 62.5 ถึง 75.8) ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 18.4 ถึง 20.6 ภาษาจีน ร้อยละ 15.2 ถึง 17.7 ภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ 14.4 ถึง 15.5 ภาษาเยอรมัน ร้อยละ 6.1 ถึง 6.5 ภาษาพม่า ร้อยละ 3.2 ถึง 3.6 ภาษาลาว เขมร และอินโดนีเซีย ร้อยละ 0.4 เท่ากัน

ทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวันแยกตามภาษาต่างประเทศและตามทักษะที่ใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ ใช้ทักษะ 1) ฟัง 2) พูด 3) อ่าน 4) เขียน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ใช้ทักษะ 1) พูด 2) ฟัง 3) อ่าน 4) เขียน ภาษาเยอรมัน ใช้ทักษะ 1) พูด/อ่าน 2) ฟัง/เขียน ภาษาพม่า ใช้ทักษะ 1) ฟัง/พูด 2) อ่าน/เขียน ภาษาลาวและภาษาอินโดนีเซีย ใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยจำนวนร้อยละที่เท่ากัน ภาษาเขมร ใช้ทักษะ ฟัง พูด ด้วยจำนวนร้อยละที่เท่ากัน

10. ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน

ตารางที่ 82 แสดงจำนวนและร้อยละภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเคยเรียน

ข้อมูล ทั่วไป	อุดมศึกษา (N=277)								
ภาษาที่ เคยเรียน	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า	เขมร	สเปน	อื่นๆ
	265(95.7)	82(29.6)	40(14.4)	102(36.8)	117(42.2)	15(5.4)	2(0.7)	2(0.7)	8(3.0)

ตารางที่ 82 แสดงให้เห็นว่า ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเคยเรียนมาก่อนส่วนมาก คือ ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 95.7 รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 42.2 ภาษาจีน ร้อยละ 36.8 ภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ 29.6 ภาษาเยอรมัน ร้อยละ 14.4 ภาษาพม่า ร้อยละ 5.4 ภาษาเขมรและภาษาสเปน ร้อยละ 0.7 เท่ากัน และภาษาอื่นๆ เช่น กระเหรี่ยง ภาษาทองถิ่น ร้อยละ 3.0

11. คะแนนสะสมเฉลี่ย

ตารางที่ 83 แสดงจำนวนและร้อยละคะแนนสะสมเฉลี่ยของผู้เรียนอุดมศึกษาในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่

ข้อมูลทั่วไป	อุดมศึกษา
คะแนนสะสมเฉลี่ย	(N=220)
1.90 – 2.40	35(15.91)
2.41 – 2.91	80(36.36)
2.92 – 3.42	79(35.91)
3.43 – 3.93	26(11.82)

ตารางที่ 83 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36.36) มีคะแนนสะสมเฉลี่ยอยู่ที่ 2.41 – 2.91 รองลงมาอยู่ที่ 2.92 – 3.42 ร้อยละ 35.91

12. ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน

ตารางที่ 84 แสดงจำนวนและร้อยละของภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่				
ภาษาอังกฤษ	130(36.4)	114(32.0)	103(28.9)	228(82.3)
ภาษาฝรั่งเศส	13(3.6)	10(2.8)	7(1.9)	50(18.1)
ภาษาเยอรมัน	1(0.3)	-	1(0.3)	26(9.4)
ภาษาจีน	2(0.6)	1(0.3)	2(0.6)	59(21.3)
ภาษาญี่ปุ่น	7(1.9)	6(1.7)	3(0.8)	84(30.3)
ภาษาพม่า	-	-	-	20(7.2)
ภาษาสเปน	-	-	-	1(0.4)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	7(2.5)
ไม่ระบุ	-	-	-	1(0.4)

ตารางที่ 84 แสดงให้เห็นว่า ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนจำนวน 357 คน จากระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.3) เรียนอยู่ ได้แก่ ภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือภาษาฝรั่งเศสเป็นอันดับ 2 (ร้อยละ 8.3) ภาษาญี่ปุ่นเป็นอันดับ 3 (ร้อยละ 4.4) และภาษาเยอรมันเป็นอันดับ 4 (ร้อยละ 0.6)

ผู้เรียนจำนวน 277 คน จากระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.3) เรียนภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือภาษาญี่ปุ่นเป็นอันดับ 2 (ร้อยละ 30.3) ภาษาจีนเป็นอันดับ 3 (ร้อยละ 21.3) ภาษาฝรั่งเศสเป็นอันดับ 4 (ร้อยละ 18.1) ภาษาเยอรมันเป็นอันดับ 5 (ร้อยละ 9.4) ภาษาพม่าเป็นอันดับ 6 (ร้อยละ 7.2)

13. ระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก
14. การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย
15. การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ
16. ผู้สอนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 85 แสดงจำนวนและร้อยละระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ ผู้สอนภาษาเป้าหมาย

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (N=357)			อุดมศึกษา (N=277)
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายในระดับชั้น				
อนุบาล	33(9.2)	32(9.0)	22(6.2)	28(10.1)
ประถมศึกษา	84(23.5)	77(21.6)	70(19.6)	92(33.2)
มัธยมศึกษา	13(3.6)	9(2.5)	13(3.6)	53(19.1)
มหาวิทยาลัย	-	-	-	95(34.3)
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1(0.3)	1(0.3)	1(0.3)	-
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	-	-	1(0.3)	-
เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย				
เข้าค่ายอบรมภาษาเป้าหมาย	27(7.6)	22(6.2)	5(1.4)	-
เรียนพิเศษภาษาเป้าหมาย	38(10.6)	22(6.2)	12(3.4)	-
เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ				
โครงการแลกเปลี่ยน	4(1.1)	1(0.3)	-	-
โครงการศึกษาภาคฤดูร้อน	1(0.3)	-	-	-
ผู้สอนภาษาเป้าหมาย				(N=276)
ชาวไทย	97(27.2)	95(26.6)	93(26.1)	-
ชาวต่างประเทศ	3(0.8)	2(0.6)	-	-
ชาวไทยและชาวต่างประเทศ	31(8.7)	22(6.2)	14(3.9)	-
ผู้สอนภาษาเป้าหมายคนแรก				
ชาวไทย	-	-	-	243(88.0)
ชาวต่างประเทศ	-	-	-	33(12.0)

ตารางที่ 85 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา(ร้อยละ 64.7) ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่เริ่มเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยด้วยจำนวนร้อยละใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 34 ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย ในลักษณะการเรียนรู้พิเศษภาษาเป้าหมาย (ภาษาต่างประเทศ) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การเข้าค่ายอบรมภาษาเป้าหมาย ส่วนกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศมีค่อนข้างน้อยมาก ที่จัดทำกันคือโครงการแลกเปลี่ยน ผู้สอนภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.9) เป็นชาวไทย ผู้สอนภาษาเป้าหมายคนแรกของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นชาวไทย (ร้อยละ 87.7)

17. ระบบในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 86 แสดงจำนวนและร้อยละระบบในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อมูลทั่วไป	อุดมศึกษา	
	ระบบในการเข้าศึกษา	ร้อยละ
สอบตรง	N=277	
สอบรวม	144	52.0
โครงการพิเศษ	88	31.8
อื่นๆ	26	9.4
ไม่ระบุ	13	4.6
	6	2.2

ตารางที่ 86 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่เข้าศึกษาโดยระบบสอบตรง (ร้อยละ 52) รองลงมาคือ โดยระบบสอบรวม ร้อยละ 31.8 โดยโครงการพิเศษร้อยละ 9.4 โดยระบบอื่นๆ เช่น โครงการต่อเนื่อง ร้อยละ 4.6

18. ผลการเรียนรู้สูงสุดและต่ำสุด

ตารางที่ 87 แสดงจำนวนและร้อยละผลการเรียนรู้สูงสุดและต่ำสุด

ข้อมูลทั่วไป	อุดมศึกษา				
	A	B	C	D	F
ผลการเรียนรู้สูงสุด (N=268)	174(64.9)	75(27.9)	18(6.7)	1(0.4)	-
ผลการเรียนรู้ต่ำสุด (N=254)	14(5.5)	67(26.4)	87(34.3)	75(29.5)	11(4.3)

ตารางที่ 87 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.9) ได้ผลการเรียนรู้สูงสุด A รองลงมาคือ B ร้อยละ 27.9 ผลการเรียนรู้ต่ำสุดส่วนใหญ่อยู่ที่ C ร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ D ร้อยละ 29.5

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย

1. ความชอบวิชาภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 88 แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความชอบวิชาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					อุดมศึกษา
	เก่ง		ปานกลาง	อ่อน		
ชอบวิชา	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก
ภาษาอังกฤษ	57.7	35.4	70.1	67.0	8.5	57.0
ภาษาฝรั่งเศส	42.9	50.0	55.6	71.4	14.3	63.3
ภาษาเยอรมัน	-	100	-	-	-	57.1
ภาษาจีน	-	100	-	-	-	60.5
ภาษาญี่ปุ่น	50.0	50.0	75.0	33.3	33.3	63.8
ภาษาพม่า	-	-	-	-	-	70.0
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	-	100

ตารางที่ 88 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน ชอบภาษาอังกฤษ ระดับมาก นักเรียนเก่งชอบภาษาฝรั่งเศสระดับมากที่สุด นักเรียนปานกลาง อ่อน ชอบภาษาฝรั่งเศสระดับมาก นักเรียนเก่งชอบภาษาเยอรมันและภาษาจีนระดับมากที่สุด สำหรับภาษาญี่ปุ่นนักเรียนปานกลางชอบระดับมาก ขณะที่นักเรียนเก่งและอ่อนชอบระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาชอบทุกภาษาระดับมาก

2 ทักษะภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 89 แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					อุดมศึกษา	
	เก่ง		ปานกลาง		อ่อน		
มีทักษะภาษาเป้าหมาย ในด้าน	น้อย	มาก	น้อย	มาก	น้อย	น้อย	มาก
การฟัง	46.9	49.2	42.9	50.4	47.2	46.2	44.0
การพูด	55.0	39.7	63.9	30.3	75.5	53.1	38.3
การอ่าน	26.9	57.7	39.5	49.6	54.1	27.1	65.3
การเขียน	37.4	51.9	40.4	48.7	50.0	44.8	42.6

ตารางที่ 89 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลาง คิดว่ามีทักษะภาษาเป้าหมายในด้านฟัง อ่าน เขียน ในระดับมาก ทักษะด้านการพูด ระดับน้อย สำหรับนักเรียนอ่อนมีความคิดว่า มีทักษะภาษาเป้าหมายในทุกด้าน อยู่ในระดับน้อย ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาคิดว่า มีทักษะการอ่าน ระดับมาก มีทักษะการฟัง การพูด การเขียน ระดับน้อย

3. ทักษะในภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 90 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการมีทักษะในภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา							
	การฟัง		การพูด		การอ่าน		การเขียน	
มีทักษะภาษาเป้าหมายในด้าน	น้อย	มาก	น้อย	มาก	น้อย	มาก	น้อย	มาก
ภาษาอังกฤษ	57(52.8)	40(37.0)	65(60.2)	28(25.9)	29(26.9)	73(67.6)	59(51.9)	39(36.1)
ภาษาฝรั่งเศส	12(36.4)	17(51.5)	15(45.5)	15(45.5)	9(27.3)	23(69.7)	11(33.3)	15(45.5)
ภาษาเยอรมัน	6(42.9)	5(35.7)	7(50.0)	5(35.7)	2(14.3)	8(57.1)	7(50.0)	5(35.7)
ภาษาจีน	16(35.6)	24(53.3)	19(42.2)	24(53.3)	13(28.9)	29(64.4)	22(48.9)	19(42.2)
ภาษาญี่ปุ่น	31(50.8)	27(44.3)	35(57.4)	25(41.0)	20(32.8)	38(62.3)	23(37.7)	32(52.5)
ภาษาพม่า	2(20.0)	7(70.0)	3(30.0)	6(60.0)	-	7(70.0)	2(20.0)	6(60.0)
ภาษาเกาหลี*	1(100)	-	-	1(100)	-	-	-	-

ตารางที่ 90 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมันมีทักษะการฟัง การพูด การเขียน ระดับน้อย มีทักษะการอ่านระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสมีทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน ระดับมาก มีทักษะการพูดระดับน้อยและระดับมากด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนภาษาจีนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านระดับมาก มีทักษะการเขียนระดับน้อย ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมีทักษะการอ่าน การเขียนระดับมาก มีทักษะการฟัง การพูดระดับน้อย ผู้เรียนภาษาพม่ามีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนระดับมาก ผู้เรียนภาษาเกาหลีมีทักษะการพูดระดับมาก มีทักษะการฟังระดับน้อย และทักษะการเขียน การอ่านระดับน้อยที่สุด

4. ความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 91 แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา				อุดมศึกษา	
	เก่ง		ปานกลาง	อ่อน		
ความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก	มากที่สุด
การฟัง	38.8	54.3	50.8	51.4	43.5	47.8
การพูด	35.4	56.2	45.4	46.2	38.3	54.9
การอ่าน	40.0	44.7	52.5	44.8	48.0	39.7
การเขียน	45.3	45.3	49.6	43.8	38.6	50.5

ตารางที่ 91 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเก่งมีความต้องการปรับปรุงทักษะภาษาเป้าหมายทั้ง 4 ด้านในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนปานกลาง และอ่อน มีความต้องการปรับปรุงทักษะภาษาเป้าหมายทั้ง 4 ด้าน ในระดับมาก ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาต้องการปรับปรุงทักษะการฟัง การพูด การเขียนในระดับมากที่สุด ส่วนทักษะการอ่านต้องการปรับปรุงระดับมาก

5. ความจำเป็นของภาษาเป้าหมายในชีวิต
6. ความต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 92 แสดงร้อยละความคิดเห็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเกี่ยวกับความจำเป็นของภาษาเป้าหมายที่เรียนอยู่ในชีวิต และความต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			
	เก่ง		ปานกลาง	อ่อน
	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
ภาษาเป้าหมายที่เรียนอยู่มีความจำเป็นในชีวิต	51.9	42.0	42.0	53.8
ต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย	48.9	34.3	61.3	57.9

ตารางที่ 92 แสดงให้เห็นว่า ความจำเป็นของภาษาเป้าหมายในชีวิตประจำวัน และความต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาเป้าหมายของนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ในระดับมาก

7. ประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 93 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา					
	การศึกษา		การทำงาน		ชีวิตประจำวัน	
	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
ประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย						
ภาษาอังกฤษ	36(33.6)	69(64.5)	30(28.0)	75(70.1)	55(51.4)	38(35.5)
ภาษาฝรั่งเศส	15(46.9)	17(53.1)	17(51.1)	13(39.4)	21(63.6)	4(21.1)
ภาษาเยอรมัน	10(71.4)	3(21.4)	8(57.1)	3(21.4)	6(42.9)	1(7.1)
ภาษาจีน	23(52.3)	21(47.7)	17(37.8)	28(62.2)	21(47.7)	10(22.7)
ภาษาญี่ปุ่น	38(62.3)	20(32.8)	25(41.0)	23(54.1)	27(44.3)	7(11.5)
ภาษาพม่า	5(50.0)	5(50.0)	6(60.0)	4(40.0)	6(60.0)	1(10.0)
ภาษาเกาหลี	1(100)	-	-	1(100)	1(100)	-

ตารางที่ 93 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษคิดว่า ภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ในการศึกษา การทำงาน ระดับมากที่สุด ในชีวิตประจำวันระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสคิดว่า ภาษาฝรั่งเศสจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาระดับมากที่สุด ในการทำงานและในชีวิตประจำวันระดับมาก ผู้เรียนภาษาเยอรมันคิดว่า ภาษาเยอรมันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษา การทำงาน และในชีวิตประจำวันระดับมาก ผู้เรียนภาษาจีนและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นคิดว่า ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาและในชีวิตประจำวันระดับมาก ในการทำงานระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาพม่าคิดว่า ภาษาพม่าจะเป็นประโยชน์ในการทำงาน และในชีวิตประจำวันระดับมาก ในการศึกษาในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีคิดว่า ภาษาเกาหลีจะเป็นประโยชน์ระดับมากในการศึกษาและในชีวิตประจำวัน และระดับมากที่สุดในการทำงาน

8. แรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 94 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
แรงจูงใจ					
ครูไทย (N=262)					
ภาษาอังกฤษ	-	9(8.8)	25(24.5)	56(54.9)	12(11.8)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	6(18.8)	13(40.6)	13(40.6)
ภาษาเยอรมัน	-	1(8.3)	1(8.3)	8(66.7)	2(16.7)
ภาษาจีน	7(15.9)	1(2.3)	8(18.2)	22(50.0)	6(13.6)
ภาษาญี่ปุ่น	5(8.9)	5(8.9)	22(39.3)	19(33.9)	5(8.9)
ภาษาพม่า	-	-	2(20.0)	3(30.0)	5(50.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	1(100)	-	-
ครูต่างประเทศ (N=264)					
ภาษาอังกฤษ	1(1.0)	3(2.9)	21(20.2)	50(48.1)	29(27.9)
ภาษาฝรั่งเศส	1(3.2)	-	6(19.4)	14(45.2)	10(32.3)
ภาษาเยอรมัน	2(16.7)	-	4(33.3)	5(41.7)	1(8.3)
ภาษาจีน	3(6.8)	-	9(20.5)	22(50.0)	10(22.7)
ภาษาญี่ปุ่น	4(7.0)	-	10(17.5)	23(40.4)	20(35.1)
ภาษาพม่า	-	-	2(20.0)	6(60.0)	2(20.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	1(100)	-

ตารางที่ 94 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาจีนได้แรงจูงใจจากครูไทยในการเรียนภาษาเป้าหมายระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสได้แรงจูงใจระดับมากถึงมากที่สุดเท่ากัน ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ได้แรงจูงใจในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาพม่าได้แรงจูงใจจากครูไทยระดับมากที่สุด ผู้เรียนทุกภาษาเป้าหมายได้แรงจูงใจจากครูชาวต่างประเทศระดับมาก

ตารางที่ 94 (ต่อ)

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=264)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
แรงจูงใจ					
พ่อแม่					
ภาษาอังกฤษ	2(1.9)	10(9.6)	29(27.9)	47(45.2)	16(15.4)
ภาษาฝรั่งเศส	2(6.5)	3(9.7)	12(38.7)	10(32.3)	4(12.9)
ภาษาเยอรมัน	4(30.8)	3(23.1)	1(7.7)	4(30.8)	1(7.7)
ภาษาจีน	5(11.4)	2(4.5)	10(22.7)	20(45.5)	7(15.9)
ภาษาญี่ปุ่น	16(28.1)	7(12.3)	14(24.6)	18(31.6)	2(3.5)
ภาษาพม่า	1(10.0)	1(10.0)	4(40.0)	3(30.0)	1(10.0)
ภาษาเกาหลี	-	1(100)	-	-	-
เพื่อน (N=264)					
ภาษาอังกฤษ	-	8(7.9)	32(31.7)	51(50.5)	10(9.9)
ภาษาฝรั่งเศส	1(3.0)	-	12(36.4)	15(45.5)	5(15.2)
ภาษาเยอรมัน	5(38.5)	1(7.7)	5(38.5)	2(15.4)	-
ภาษาจีน	5(11.4)	4(9.1)	8(18.2)	19(43.2)	8(18.2)
ภาษาญี่ปุ่น	8(14.0)	2(3.5)	18(31.6)	19(33.3)	10(17.5)
ภาษาพม่า	2(20.0)	2(20.0)	6(60.0)	-	-
ภาษาเกาหลี	-	1(100)	-	-	-

ตารางที่ 94 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นได้แรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมายจากพ่อแม่ระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาพม่า ได้แรงจูงใจระดับน้อย ผู้เรียนภาษาเกาหลีได้แรงจูงใจระดับน้อยที่สุด ผู้เรียนภาษาเยอรมันได้แรงจูงใจระดับไม่เลยและระดับมากด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ได้แรงจูงใจจากเพื่อนในระดับมาก ผู้เรียนภาษาเยอรมันได้แรงจูงใจจากเพื่อนในระดับไม่เลยและน้อยจำนวนเท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีได้แรงจูงใจจากเพื่อนในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 94 (ต่อ)

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=260)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
แรงจูงใจ					
บุคคลวงการบิน					
ภาษาอังกฤษ	13(12.9)	15(14.9)	27(26.7)	31(30.7)	15(14.9)
ภาษาฝรั่งเศส	8(25.0)	3(9.4)	8(25.0)	7(21.9)	6(18.8)
ภาษาเยอรมัน	7(58.3)	2(16.7)	2(16.7)	-	1(8.3)
ภาษาจีน	7(15.9)	3(6.8)	7(15.9)	16(36.4)	11(25.0)
ภาษาญี่ปุ่น	9(16.4)	4(7.3)	16(29.1)	11(20.0)	15(27.3)
ภาษาพม่า	2(20.0)	2(20.0)	3(30.0)	3(30.0)	-
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	1(100)
อื่นๆ					
ภาษาอังกฤษ	1(8.3)	-	-	2(16.7)	9(75.0)
ภาษาฝรั่งเศส	1(16.7)	-	-	4(66.7)	1(16.7)
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	5(100)
ภาษาจีน	1(20.0)	-	-	1(20.0)	3(60.0)
ภาษาญี่ปุ่น	1(20.0)	-	-	1(20.0)	3(60.0)
ภาษาพม่า	-	-	-	1(100)	-
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	-

ตารางที่ 94 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ได้แรงจูงใจจากบุคคลในวงการ บันเทิง/สื่อ ในระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาพม่าในระดับ น้อยและระดับมากด้วยจำนวนเท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีในระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาเยอรมัน ในระดับไม่เลย ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ได้แรงจูงใจจากอื่นๆ ใน ระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาพม่า ในระดับมาก

9. การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม

ตารางที่ 95 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=277)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม					
การดูหนัง (N=276)	11(4.0)	33(12.0)	100(36.2)	100(36.2)	32(11.6)
การฟังเพลง	5(1.8)	16(5.8)	82(29.6)	123(44.4)	51(18.4)
การสนทนากับเจ้าของภาษา	5(1.8)	13(4.7)	78(28.2)	107(38.6)	74(26.7)
การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา	6(2.2)	16(5.8)	96(34.7)	105(37.9)	54(19.5)
การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน (N=276)	-	-	29(10.5)	122(44.2)	125(45.3)
การสอบในชั้นเรียน	-	1(0.4)	12(4.3)	115(41.5)	149(53.8)
การสอบเพื่อเรียนต่อ (N=276)	16(5.8)	11(4.0)	61(22.1)	102(37.0)	86(31.2)
การทำงาน (N=274)	18(6.6)	19(6.9)	58(21.2)	96(35.0)	83(30.3)

ตารางที่ 95 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาคิดว่า ใช้ภาษาเป้าหมายในกิจกรรม การสอบในชั้นเรียน และการฟัง พูด อ่าน เขียน ในชั้นเรียน ระดับมากที่สุด ในระดับมาก ได้แก่ การฟังเพลง การสนทนากับเจ้าของภาษา การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา การสอบเพื่อเรียนต่อ การดูหนัง และการทำงาน

ตารางที่ 96 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม แยกตามภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=276)				
การดูหนัง	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	1(0.9)	4(3.7)	22(20.6)	64(59.8)	16(15.0)
ภาษาฝรั่งเศส	-	5(15.2)	19(57.6)	7(21.2)	2(6.1)
ภาษาเยอรมัน	1(7.1)	5(35.7)	4(28.6)	1(7.1)	3(21.4)
ภาษาจีน	-	3(6.7)	20(44.4)	15(33.3)	7(15.6)
ภาษาญี่ปุ่น	6(9.8)	13(21.3)	29(47.5)	10(16.4)	3(4.9)
ภาษาพม่า	3(30.0)	3(30.0)	4(40.0)	-	-
ภาษาเกาหลี	-	-	-	1(100)	-
	(N=277)				
การฟังเพลง	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	-	1(0.9)	23(21.3)	59(54.6)	25(23.1)
ภาษาฝรั่งเศส	-	3(9.1)	15(45.5)	14(42.4)	1(3.0)
ภาษาเยอรมัน	1(7.1)	4(28.6)	4(28.6)	1(7.1)	4(28.6)
ภาษาจีน	-	1(2.2)	8(17.8)	26(57.8)	10(22.2)
ภาษาญี่ปุ่น	4(6.6)	4(6.6)	24(39.3)	18(29.5)	11(18.0)
ภาษาพม่า	-	3(30.0)	6(60.0)	1(10.0)	-
ภาษาเกาหลี	-	-	-	1(100)	-

ตารางที่ 96 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลี ใช้ภาษาเป้าหมายในการดูหนังระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาพม่า ใช้ภาษาในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาเยอรมันใช้ภาษาในระดับน้อยที่สุด

ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาพม่า ภาษาเกาหลี ใช้ภาษาเป้าหมายในการฟังเพลงในระดับมาก ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ใช้ภาษาในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาเยอรมันใช้ภาษาระดับมากที่สุด น้อย และน้อยที่สุดด้วยจำนวนที่เท่ากัน

ตารางที่ 96 (ต่อ)

	(N=277)				
การสนทนากับ เจ้าของภาษา	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	3(2.8)	7(6.5)	33(30.6)	35(32.4)	30(27.8)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	5(15.2)	16(48.5)	12(36.4)
ภาษาเยอรมัน	-	-	4(28.6)	9(64.3)	1(7.1)
ภาษาจีน	1(2.2)	2(4.4)	16(35.6)	19(42.2)	7(15.6)
ภาษาญี่ปุ่น	1(1.6)	4(6.6)	18(29.5)	23(37.7)	15(24.6)
ภาษาพม่า	-	-	-	3(30.0)	7(70.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	1(100)
	(N=277)				
การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของ ภาษา	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	4(3.7)	9(8.3)	44(40.7)	30(27.8)	21(19.4)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	8(24.2)	15(45.5)	10(30.3)
ภาษาเยอรมัน	-	-	4(28.6)	7(50.0)	3(21.4)
ภาษาจีน	1(2.2)	3(6.7)	16(35.6)	20(44.4)	5(11.1)
ภาษาญี่ปุ่น	1(1.6)	4(6.6)	19(31.1)	26(42.6)	11(18.0)
ภาษาพม่า	-	-	-	7(70.0)	3(30.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	1(100)	-	-

ตารางที่ 96 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนทุกภาษาใช้ภาษาเป้าหมายในการสนทนากับเจ้าของภาษาในระดับมาก ยกเว้นผู้เรียนภาษาพม่า ภาษาเกาหลี ที่ใช้ในระดับมากที่สุด
ผู้เรียนทุกภาษาใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษาในระดับมาก ยกเว้นผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลี ใช้ในระดับน้อย

ตารางที่ 96 (ต่อ)

	(N=276)				
การฟัง พูด อ่าน เขียน ใน ชั้นเรียน	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	-	-	18(16.8)	51(47.7)	38(35.5)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	-	12(36.4)	21(63.6)
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	5(35.7)	9(64.3)
ภาษาจีน	-	-	7(15.6)	19(42.2)	19(42.2)
ภาษาญี่ปุ่น	-	-	3(4.9)	32(52.5)	26(42.6)
ภาษาพม่า	-	-	-	2(20.0)	8(80.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	1(100)	-	-
	(N=277)				
การสอบ ในชั้น เรียน	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	-	1(0.9)	5(4.6)	53(49.1)	49(45.4)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	-	10(30.3)	23(69.7)
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	2(14.3)	12(85.7)
ภาษาจีน	-	-	4(8.9)	21(46.7)	20(44.4)
ภาษาญี่ปุ่น	-	-	3(4.9)	25(41.0)	33(54.1)
ภาษาพม่า	-	-	-	2(20.0)	8(80.0)
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	1(100)

ตารางที่ 96 (ต่อ) ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาพม่า ใช้ภาษาเป้าหมายในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในชั้นเรียนในระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ใช้ในระดับมาก ผู้เรียนภาษาจีนใช้ในระดับมากที่สุดและมาก ด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีใช้ในระดับน้อย ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาพม่า ภาษาเกาหลี ใช้ภาษาเป้าหมายในการสอบในชั้นเรียนระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ใช้ในระดับมาก

ตารางที่ 96 (ต่อ)

	(N=276)				
การสอบ เพื่อ เรียนต่อ	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	2(1.9)	2(1.9)	20(18.5)	45(41.7)	39(36.1)
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	10(30.3)	13(39.4)	10(30.3)
ภาษาเยอรมัน	2(14.3)	-	4(28.6)	4(28.6)	4(28.6)
ภาษาจีน	2(4.4)	3(6.7)	14(31.1)	19(42.2)	7(15.6)
ภาษาญี่ปุ่น	9(15.0)	5(8.3)	10(16.7)	15(25.0)	21(35.0)
ภาษาพม่า	1(10.0)	-	1(10.0)	5(50.0)	3(30.0)
ภาษาเกาหลี	-	1(100)	-	-	-
	(N=274)				
การทำงาน	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	-	5(4.7)	21(19.8)	40(37.7)	40(37.7)
ภาษาฝรั่งเศส	1(3.0)	2(6.1)	12(36.4)	14(42.4)	4(12.1)
ภาษาเยอรมัน	2(14.3)	2(14.3)	2(14.3)	6(42.9)	2(14.3)
ภาษาจีน	3(6.7)	6(13.3)	9(20.0)	16(35.6)	11(24.4)
ภาษาญี่ปุ่น	10(16.7)	4(6.7)	1(20.0)	14(23.3)	20(33.3)
ภาษาพม่า	1(10.0)	-	1(10.0)	3(30.0)	5(50.0)
ภาษาเกาหลี	1(100)	-	-	-	-

ตารางที่ 96 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นใช้ภาษาเป้าหมายในการสอบเพื่อเรียนต่อระดับมากที่สุด ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาพม่า ใช้ระดับมาก ผู้เรียนภาษาเยอรมันใช้ระดับมากที่สุด มาก และน้อย ด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนภาษาเกาหลีใช้ภาษาเป้าหมายระดับน้อยที่สุด

ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ภาษาพม่าใช้ภาษาเป้าหมายในการทำงานมากที่สุด ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ใช้ในระดับมากที่สุด และมาก ด้วยจำนวนเท่ากัน ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ใช้ระดับมาก ผู้เรียนภาษาเกาหลี ไม่ใช้ภาษาเป้าหมายเลย

10. แหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 97 แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา		
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
แหล่งที่ได้ต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย			
	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
จากครูไทย	57.6	51.3	57.0
	ไม่เลย	ไม่เลย	ไม่เลย
จากครูชาวต่างประเทศ	35.9	40.8	39.0
	มาก	มาก	มาก
จากกิจกรรมภาษาอังกฤษที่โรงเรียน	48.9	53.8	42.3
	น้อย	น้อย	น้อย
จากวิทยุ	55.0	59.0	53.8
	มาก	มาก	มาก
จากโทรทัศน์	44.6	51.2	48.6
	น้อย	น้อย	น้อย
จากภาพยนตร์	42.3	46.6	45.7
	มาก	มาก	มาก
จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์	46.9	43.7	40.5

ตารางที่ 97 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเก่งและปานกลางได้แหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมายจากครูไทยระดับมากที่สุด นักเรียนอ่อนได้แหล่งต้นแบบจากครูไทยในระดับมาก ส่วนใหญ่ของผู้เรียนทั้งสามกลุ่มได้แหล่งต้นแบบจากครูชาวต่างประเทศในระดับไม่เลย สำหรับแหล่งต้นแบบที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมภาษาอังกฤษที่โรงเรียน โทรทัศน์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แหล่งต้นแบบที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ วิทยุ และภาพยนตร์

11. ความต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 98 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา
ความต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมาย	มากที่สุด
ภาษาอังกฤษ	79(78.2)
ภาษาฝรั่งเศส	23(71.9)
ภาษาเยอรมัน	10(76.9)
ภาษาจีน	38(86.4)
ภาษาญี่ปุ่น	40(69.0)
ภาษาพม่า	7(70.0)
ภาษาเกาหลี	1(100)

ตารางที่ 98 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนทุกภาษาต้องการฝึกทักษะภาษาเป้าหมายระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย

1. กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 99 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					
	เก่ง		ปานกลาง		อ่อน	
กิจกรรมที่ช่วยทำให้มีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย	มาก	มากที่สุด	น้อย	มาก	น้อย	มาก
กิจกรรมในชั้นเรียน						
การทำแบบฝึกหัด	71.5	21.5	13.4	70.6	16.8	68.2
การทำข้อสอบในชั้นเรียน	65.9	17.8	24.4	58.8	27.1	58.9
การใช้สถานการณ์จำลอง	45.8	22.9	39.5	43.7	51.9	34.9
การใช้บทบาทสมมติ	56.6	22.1	39.5	44.5	48.1	34.0
การเล่นเกมนิพนธ์คำทาย	63.2	13.8	33.6	47.9	51.4	29.9
การทำกิจกรรมกลุ่ม	58.9	24.0	21.8	55.5	29.0	49.5
การร้องเพลง	75.0	-	-	100	-	100
กิจกรรมนอกชั้นเรียน						
กิจกรรมเข้าค่ายอบรม	43.3	25.6	28.3	39.8	29.5	34.3
การอ่านตำราเรียน	56.9	19.3	26.1	56.3	36.5	52.3
การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ	44.2	20.2	44.4	37.8	37.6	42.5
การฟังเพลง	53.5	22.1	31.1	52.1	29.0	49.5
การดูภาพยนตร์	50.8	16.9	33.6	51.3	28.6	50.5
การฟังรายการวิทยุ	39.5	15.5	42.4	45.8	37.7	38.7
การดูรายการโทรทัศน์	63.1	20.0	21.8	56.3	28.8	44.3
การใช้คอมพิวเตอร์/Internet	50.4	35.1	18.4	47.1	32.7	38.3
การสนทนากับชาวต่างประเทศ	27.5	39.0	37.8	21.0	34.6	16.8

ตารางที่ 99 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษามีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย โดยนักเรียนเก่งมีความคิดเห็นว่า ทุกกิจกรรมในรายการทั้งหมดช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายในระดับมาก ยกเว้นกิจกรรมการสนทนากับชาวต่างประเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับนักเรียนปานกลางมีความคิดเห็นว่า ทุกกิจกรรมในรายการทั้งหมดช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายได้ในระดับมาก ยกเว้นกิจกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสารต่างประเทศ และกิจกรรมการสนทนากับชาวต่างประเทศอยู่ได้ในระดับน้อย

ส่วนนักเรียนอ่อนมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ในรายการทั้งหมดช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายได้ในระดับมาก ยกเว้นกิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง กิจกรรมการใช้บทบาทสมมติ กิจกรรมการเล่นเกมนปริศนาคำทาย และกิจกรรมการสนทนากับชาวต่างประเทศ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนอ่อนมีความคิดว่าช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายอยู่ในระดับน้อย

2. กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะ

ตารางที่ 100 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา (N=277)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนา					
การร้องเพลง (N=274)	4(1.5)	9(3.3)	70(25.5)	134(48.9)	57(20.8)
การเล่นเกมทางภาษา (N=276)	4(1.4)	18(6.5)	74(26.8)	132(47.8)	48(17.4)
การเล่าเรื่อง	4(1.4)	16(5.8)	56(20.2)	144(52.0)	57(20.6)
การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	3(1.1)	6(2.2)	45(16.2)	132(47.7)	91(32.9)
การเล่นละคร	20(7.2)	18(6.5)	93(33.6)	98(35.4)	48(17.3)
การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่นๆ (N=276)	1(0.4)	8(2.9)	33(12.0)	133(48.2)	101(36.6)
การทนายปัญหา (N=276)	14(5.1)	27(9.8)	103(37.3)	108(39.1)	24(8.7)
อื่นๆ (N=20)	1(5.0)	2(10.0)	2(10.0)	6(30.0)	9(45.0)

ตารางที่ 100 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาคิดว่า กิจกรรมทุกกิจกรรมมีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเป้าหมาย ในระดับมาก

ตอนที่ 4 โอกาสใช้และฝึกฝนภาษาเป้าหมาย

1. การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน
2. โอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 101 แสดงร้อยละของโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมต่างๆ และโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว

โอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมาย	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					
	เก่ง		ปานกลาง		อ่อน	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
ร่วมกิจกรรมของชุมชน	91.6	8.4	94.1	5.9	96.3	3.7
กิจกรรมที่เข้าร่วม						
เทศกาลสงกรานต์	63.6	36.4	42.9	57.1	75.0	25.0
เทศกาลลอยกระทง	63.6	36.4	71.4	28.6	75.0	25.0
เทศกาลปีใหม่สากล	100	-	14.3	85.7	75.0	25.0
เทศกาลหรือกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ	45.5	54.5	85.7	14.3	100	-
ใช้ภาษากับนักท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยว	67.2	32.8	68.9	31.1	80.4	19.6
กิจกรรมที่ใช้ภาษา						
เป็นมัคคุเทศก์	86.1	13.9	81.1	18.9	76.2	23.8
จำหน่ายของที่ระลึก	86.1	13.9	86.5	13.5	95.2	4.8
จำหน่ายอาหาร	83.7	16.3	81.1	18.9	71.4	28.6
อื่น ๆ	37.2	62.8	45.9	54.1	57.1	42.9

ตารางที่ 101 แสดงให้เห็นว่า โอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมของชุมชนของผู้เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน มีทั้งมีโอกาสและไม่มีโอกาส แต่ร้อยละของการไม่มีโอกาส มีสูงกว่าร้อยละของการมีโอกาส สำหรับผู้เรียนปานกลาง ร้อยละของการมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย ในการเข้าร่วมเทศกาลสงกรานต์และเทศกาลปีใหม่สากล สูงกว่าร้อยละของการไม่มีโอกาสในด้านการใช้ภาษาเป้าหมายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละของการไม่มีโอกาสใช้ภาษาดังกล่าวสูงกว่าการมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายสูงกว่าค่อนข้างมาก

3. โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 102 แสดงจำนวนและร้อยละโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมายจากแหล่งการเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม

โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย จากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม	อุดมศึกษา				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
หนังสือพิมพ์	11(4.0)	23(8.4)	94(34.2)	123(44.7)	24(8.7)
ตำราเรียน	1(0.4)	1(0.4)	12(4.3)	117(42.2)	146(52.7)
เพลง	7(2.5)	14(5.1)	83(30.0)	124(44.8)	49(17.7)
รายการวิทยุ	34(12.3)	43(15.6)	137(49.6)	54(19.6)	8(2.9)
รายการโทรทัศน์	9(3.2)	28(10.1)	117(42.2)	96(34.7)	27(9.7)
ภาพยนตร์	7(2.6)	30(10.9)	86(31.4)	92(33.6)	59(21.5)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet	15(5.4)	18(6.5)	84(30.4)	102(37.0)	57(20.7)
ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง(self-access center)	21(7.6)	23(8.3)	91(33.0)	108(39.1)	33(12.0)
กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ	55(19.9)	55(19.9)	107(38.6)	41(14.8)	19(6.9)
การสนทนากับเจ้าของภาษา	7(2.5)	18(6.5)	61(22.0)	98(35.4)	93(33.6)
การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ	4(1.4)	5(1.8)	56(20.3)	134(48.6)	77(27.9)
การเรียนรู้เสริมทักษะจากแหล่งภายนอก	13(4.7)	29(10.5)	115(41.8)	84(30.5)	34(12.4)
การไปต่างประเทศ	148(53.4)	26(9.4)	40(14.4)	23(8.3)	40(14.4)
การทำงาน	65(23.9)	44(16.2)	62(22.8)	69(25.4)	32(11.8)
อื่นๆ	3(60.0)	-	-	2(40.0)	-

ตารางที่ 102 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย ระดับมากที่สุด จากตำราเรียน โอกาสการฝึกฝนจากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม ในระดับมาก ได้แก่ หนังสือพิมพ์

เพลง ภาพยนตร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-access center) การสนทนากับเจ้าของภาษา การทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ และการทำงาน โอกาสการฝึกฝนระดับน้อย ได้แก่ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้เสริมทักษะจากแหล่งภายนอก โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมาย ระดับไม่เลย ได้แก่ การไปต่างประเทศ

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย

1. พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 103 แสดงร้อยละพฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย			
	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			อุดมศึกษา
พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	
	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
เข้าเรียนสม่ำเสมอ	64.9	55.5	55.1	58.1
	มาก	มาก	น้อย	มาก
ทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน	54.6	47.9	52.3	50.4
	มาก	มาก	มาก	มาก
ส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลา	51.1	65.3	53.3	52.2
	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง	50.0	57.1	66.4	42.8
	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
ค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/Internet	42.0	50.4	52.3	40.6
	มาก	น้อย	น้อย	-
ค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่นๆ	45.4	48.7	52.8	-
	มาก	มาก	มาก	มาก
ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน	48.1	63.9	57.9	54.5
	มาก	มาก	มาก	มาก
ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน	52.3	55.9	44.9	44.4
	-	มาก	-	-
สนทนากับชาวต่างประเทศ	-	100	-	-

ตารางที่ 103 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนทุกระดับปฏิบัติในระดับมากที่สุด คือ เข้าเรียนสม่ำเสมอ ระดับมากได้แก่ ปรีกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน ส่งงาน/ส่งการบ้าน ตรงเวลา ปรีกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน พฤติกรรมทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน นักเรียนเก่ง ปานกลาง และผู้เรียนระดับอุดมศึกษาปฏิบัติระดับมาก นักเรียนอ่อนปฏิบัติระดับน้อย พฤติกรรม ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์ /Internet ผู้เรียนทุกระดับปฏิบัติระดับน้อย พฤติกรรมการค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่นๆ นักเรียนเก่ง ปฏิบัติในระดับมาก นักเรียนปานกลาง และอ่อน ปฏิบัติในระดับน้อย มีเพียงนักเรียนปานกลางเท่านั้นที่ตอบว่า มีพฤติกรรมสนทนากับชาวต่างประเทศระดับมาก ในขณะที่ผู้เรียนอื่นๆ ไม่ให้คำตอบ

ตอนที่ 5 ปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมาย

1. ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 104 แสดงร้อยละปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

ปัญหาในการเรียน	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา					
	เก่ง		ปานกลาง		อ่อน	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
วิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู	78.6	21.4	74.8	25.2	78.5	21.5
บุคลิกภาพของครู	93.9	6.1	99.2	0.8	92.5	7.5
พฤติกรรมการสอนของครู	92.2	7.8	93.3	6.7	92.5	7.5
บรรยากาศในชั้นเรียน	69.5	30.5	80.7	19.3	82.2	17.8
ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ	78.6	21.4	83.2	16.8	82.2	17.8
การจัดคาบเรียนตามตารางสอน	85.5	14.5	96.6	3.4	85.0	15.0
สื่อการเรียนการสอน	74.8	25.2	79.0	21.0	75.7	24.3
หนังสือ/ตำราประกอบการเรียน	87.0	13.0	85.7	14.3	79.4	20.6
แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน	78.6	21.4	84.9	15.1	85.0	15.0

ตารางที่ 104 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ที่มีต่อปัญหาในการเรียน ซึ่งมีทั้งที่บอกว่ามีและไม่มี แต่ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่คิดว่าไม่มีปัญหา สูงกว่าร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่คิดว่ามีปัญหา สำหรับปัญหาของผู้เรียนเก่ง 3 อันดับแรก คือ บรรยากาศในชั้นเรียน (ร้อยละ 30.5) สื่อการเรียนการสอน (ร้อยละ 25.2) ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ (ร้อยละ 21.4) แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน (ร้อยละ 21.4) และวิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ร้อยละ 21.4)

ปัญหาของผู้เรียนปานกลาง 3 อันดับแรก ได้แก่ วิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู (ร้อยละ 25.2) สื่อการเรียนการสอน (ร้อยละ 21) และบรรยากาศในชั้นเรียน (ร้อยละ 19.3) ปัญหาของผู้เรียนอ่อน 3 อันดับแรก ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน (ร้อยละ 24.3) วิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู (ร้อยละ 21.5) และหนังสือ/ตำราประกอบการเรียน (ร้อยละ 20.6)

จากคำถามปลายเปิดสรุปความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ มีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนของครู

- 1.1 สอนเร็วเกินไป ทำให้ไม่เข้าใจ อธิบายไม่ละเอียด
- 1.2 ใช้ศัพท์ยากไป พูดไม่ค่อยรู้เรื่อง ผู้เรียนจับใจความไม่ได้
- 1.3 ฟังไม่ค่อยเข้าใจ ฟังไม่ทัน เพราะครูใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเป้าหมาย) เป็นส่วนใหญ่
- 1.4 อยากให้มีการปฏิบัติจริงในการเรียน เช่น แสดงละคร
- 1.5 ครูไม่ใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร โดยเฉพาะในการสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับผู้เรียน
- 1.6 ขาดการสอนทักษะพื้นฐานของการใช้ภาษาอังกฤษ
- 1.7 การสอนไม่มีการประยุกต์ให้เข้ากับเหตุการณ์ในปัจจุบัน
- 1.8 การสอนยังไม่เข้มข้นเท่าที่ควร กิจกรรมน้อยไป ไม่มีเกมทางภาษาให้ทำ
- 1.9 การสอนในห้องของครูไม่ทั่วถึงกับเด็กทุกคน ครูไม่ได้ติดตามว่าผู้เรียนแต่ละคน เข้าใจหรือไม่
- 1.10 ครูพูดเสียงเบาเกินไป ทำให้ฟังไม่ค่อยรู้เรื่อง
- 1.11 ครูบางคนชอบพูดนอกเรื่อง ทำให้เรียนได้น้อย
- 1.12 การสอนของครูไม่สนุก น่าเบื่อ สื่อการเรียนมีน้อย เวลาเรียนไม่ค่อยพอ
- 1.13 ครูไม่เข้มงวด ผู้เรียนไม่กระตือรือร้น
- 1.14 อยากให้มีการนำเนื้อหาจากภายนอก นอกเหนือจากที่มีในหนังสือนำมาสอนบ้าง
- 1.15 วิธีสอนไม่หลากหลาย

2. บุคลิกภาพของครู

- 2.1 ครูชอบบ่นที่สุด ชอบพูดนอกเรื่องทำให้เรียนได้น้อยลง
- 2.2 ขาดความมั่นใจในการสอน
- 2.3 ไม่เอาจริงเอาจัง
- 2.4 ครูบางคนไม่เคยยิ้ม เครียด บางคนก็มีบุคลิกดี

3. บรรยากาศในชั้นเรียน

- 3.1 อุณหภูมิร้อน แสงสว่างไม่เพียงพอ ถูกรบกวนจากห้องข้างเคียง ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน
- 3.2 เพื่อนผู้เรียนคุยกันขณะที่ครูสอน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง น่าเบื่อ

- 3.3 ห้องเรียนสกปรกไม่น่าเรียน มีกลิ่นเหม็นรบกวน
- 3.4 ผู้เรียนไม่กระตือรือร้นในการเรียน ห้องเรียนไม่มีบรรยากาศของแหล่งการเรียนรู้
เจียบเหงา ไม่ค่อยมีการสื่อสารกันเท่าไร
- 3.5 มีผู้เรียนจำนวนมาก ทำให้มองไม่ค่อยเห็นสิ่งที่ครูเขียนบนกระดานดำ
- 3.6 ต้องเปลี่ยนสถานที่เรียนบ่อย ทำให้การเรียนไม่เป็นปกติ
- 3.7 ไม่ค่อยมีการเรียนนอกสถานที่ ไม่ค่อยมีโอกาสได้สัมผัสกับเจ้าของภาษา
4. ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ
 - 4.1 ไม่ค่อยมีการฝึกทักษะเท่าที่ควร เนื่องจากมีผู้เรียนจำนวนมาก
 - 4.2 เวลาในการฝึกทักษะน้อยไป บางครั้งไม่ได้ฝึกบางทักษะ
 - 4.3 การฝึกทักษะแต่ละครั้งรีบเร่งเกินไป เวลาฝึกน้อยมาก
 - 4.4 การฝึกทักษะในรูปแบบการทำแบบฝึกหัดน้อยไป ไม่ค่อยมีให้ทำ และบางครั้งครูก็ไม่ได้อธิบายวิธีทำให้ บางแห่งก็ให้ทำแต่แบบฝึกหัดอย่างเดียว
 - 4.5 การฝึกทักษะ ฟัง พูด ค่อนข้างน้อย
 - 4.6 การฝึกทักษะทั้ง 4 ไม่ค่อยสม่ำเสมอ
5. การจัดคาบเรียนตามตารางสอน
 - 5.1 อยากให้เรียนคาบเช้า ตอนบ่ายอากาศร้อนไม่ค่อยน่าเรียน
 - 5.2 มีเวลาเรียนน้อยไป ควรเรียนภาษาอังกฤษ 4 ชั่วโมง แต่ได้เรียนแค่ 3 ชั่วโมง
 - 5.3 อยากให้เรียน 2 คาบต่อกันในแต่ละวัน
6. สื่อการเรียนการสอน
 - 6.1 มีสื่อน้อย ไม่หลากหลาย บางครั้งก็ไม่มีสื่อประกอบการเรียนการสอน
 - 6.2 สื่อไม่น่าสนใจ ผู้เรียนไม่เข้าใจในสื่อที่ครูนำมาใช้ เช่น อ่านหรือฟังภาษาไม่รู้เรื่องเท่าที่ควร
 - 6.3 ควรมีการใช้สื่อที่ทันสมัย เช่น การเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต
 - 6.4 สื่อที่อยู่ในรูปหนังสือ วารสารต่าง ๆ ก็มีน้อย
7. หนังสือ/ตำราประกอบการเรียน
 - 7.1 มีน้อย ไม่ครอบคลุม ไม่หลากหลาย
 - 7.2 หนังสือที่ใช้ไม่ละเอียด มีคำอธิบายน้อย ไม่มีสี ทำให้ไม่น่าสนใจ
 - 7.3 บางวิชาไม่ใช้หนังสือ มีแต่ใบงานให้ทำ
 - 7.4 หนังสือเรียนมีไม่พอต่อจำนวนผู้เรียน
 - 7.5 หนังสือในห้องสมุดมีน้อย ไม่มีให้ค้นคว้าเท่าที่ควร
8. แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน

- 8.1 ขาดการไปหาหรือค้นคว้าข้อมูลภายนอก ไม่ค่อยมีการเรียนรู้นอกห้องเรียน
- 8.2 หาได้ยากเพราะไม่ค่อยมี มีน้อยไป
- 8.3 การเดินทางไม่สะดวก
- 8.4 ขาดแหล่งค้นคว้าที่เป็นคอมพิวเตอร์ ที่เป็นหนังสือก็มีน้อย ไม่เพียงพอ
- 8.5 ไม่มีบุคคลที่จะให้คำปรึกษาในการไปค้นคว้า
- 8.6 ไม่เข้าใจ ไม่มีความรู้ในแหล่งความรู้ที่ไปนั้น
9. เรียนกับครูต่างชาติ
 - 9.1 เวลาที่ได้ฝึกพูดกับครูต่างชาติน้อยไป เพราะมีผู้เรียนจำนวนมาก
 - 9.2 อยากให้มีชาวต่างชาติมาสอนบ้าง
 - 9.3 ครูชาวต่างชาติขาดเทคนิคในการสอน
10. การร่วมกิจกรรมของชุมชน
 - 10.1 โอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว โอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมของชุมชนของผู้เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน มีทั้งมีโอกาสและไม่มีโอกาส แต่ร้อยละของการไม่มีโอกาสดูงกว่าร้อยละของการมีโอกาส สำหรับผู้เรียนปานกลางร้อยละของการมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในการเข้าร่วมเทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลปีใหม่สากลสูงกว่าร้อยละของการไม่มีโอกาส ในด้านการใช้ภาษาเป้าหมายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละของการไม่มีโอกาสใช้ภาษาดังกล่าวสูงกว่าการมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายค่อนข้างมาก

ตอนที่ 6 การใช้ภาษาเป้าหมายในอนาคต

1. การใช้ภาษาในอนาคต

ตารางที่ 105 แสดงจำนวนและร้อยละการใช้ภาษาในอนาคตของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

การใช้ภาษาในอนาคต		อุดมศึกษา				
		ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ประสงค์จะเรียนต่อทันที	(N=269)	6(2.2)	12(4.5)	69(25.7)	99(36.8)	83(30.9)
ประสงค์จะศึกษาต่อ						
ในประเทศ	(N=223)	8(3.6)	12(5.4)	50(22.4)	115(51.6)	38(17.0)
ต่างประเทศ	(N=266)	13(4.9)	19(7.1)	32(12.0)	69(25.9)	133(50.0)
คาดว่าจะได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียนต่อ	(N=275)	1(0.4)	4(1.5)	39(14.2)	118(42.9)	113(41.1)
ความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการเรียนต่อ	(N=275)	2(0.7)	15(5.5)	125(45.5)	102(37.1)	31(11.3)
ประสงค์จะทำงานทันที	(N=275)	4(1.5)	12(4.4)	39(14.2)	108(39.3)	112(40.7)
โอกาสได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการทำงาน	(N=274)	1(0.4)	4(1.5)	38(13.9)	139(50.7)	92(33.6)
ความพร้อมในการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการทำงาน	(N=274)	1(0.4)	7(2.6)	101(36.9)	114(41.6)	51(18.6)

ตารางที่ 105 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 30.9 ประสงค์จะเรียนต่อทันทีในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.8 ประสงค์จะเรียนต่อทันทีในระดับมาก และร้อยละ 25.7 ประสงค์จะเรียนต่อทันทีในระดับน้อย ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.6) ประสงค์จะเรียนต่อในประเทศในระดับมาก ร้อยละ 50 ประสงค์จะเรียนต่อในต่างประเทศในระดับมากที่สุดถึงมาก ร้อยละ 41.1 ถึง 42.9 คาดว่าจะได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียนต่อในระดับมากที่สุดถึงมาก ความพร้อมในการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการเรียนต่อ ร้อยละ 37.1 ตอบว่ามีความพร้อมระดับมาก และร้อยละ 45.5 ตอบว่า มีความพร้อมระดับน้อย ร้อยละ 40.7 ถึง 39.3 ตอบว่าประสงค์จะทำงานทันทีในระดับมากที่สุดถึงมาก ร้อยละ 50.7 ตอบว่ามีโอกาสได้ใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการทำงานในระดับมาก ร้อยละ 41.6 ถึง 36.9 ตอบว่ามีความพร้อมในการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการทำงานในระดับมากถึงน้อย

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศที่ได้จากนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ มีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) สังกัด
- 2) ตำแหน่ง
- 3) ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
- 4) จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศ
- 5) จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา
- 6) จำนวนผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับภาษาที่ใช้ทำงาน
- 7) ลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
- 8) ความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเอง
- 9) ระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 10) ระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 11) การพัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง
- 12) การสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร
- 13) ความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รู้ภาษาต่างประเทศในระยะ 5 ปีข้างหน้า
- 14) ระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต
- 15) ความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร
- 16) ภาษาต่างประเทศที่จะเป็นที่ต้องการที่สุดในท้องถิ่นในระยะ 5 ปีข้างหน้า 3 ลำดับ
- 17) ข้อเสนอแนะที่จะพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน/ธุรกิจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. สังกัด
2. ตำแหน่ง

ตารางที่ 106 แสดงร้อยละสังกัด ตำแหน่งของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ข้อมูลทั่วไป	นายจ้าง
สังกัด	(N=186)
เอกชน	88.2
ราชการ	9.7
รัฐวิสาหกิจ	0.5
ไม่ระบุ	1.6
ตำแหน่งหน้าที่ นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	(N=186)
เจ้าของ เจ้าของกิจการ เจ้าของร้าน/ร้านค้า นายจ้าง	52.1
ผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายบริหาร ผู้จัดการโรงแรม กรรมการผู้จัดการ	31.8
รับจ้าง ขับรถรับจ้าง พนักงานขับรถสามล้อ สามล้อรับจ้าง	4.9
ผู้ประกอบอาชีพอิสระอื่นๆ	3.8
หัวหน้างาน หัวหน้าฝ่ายทรัพยากรบุคคล	3.2
ตำแหน่งหน้าที่ของนายจ้าง	(N=88)
กรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ ผู้จัดการ หัวหน้างานต่างๆ	60.6
เจ้าของโรงแรม บริษัท นายจ้าง ร้านค้า โรงงาน	30.5
ผู้ช่วยผู้จัดการ ประเภทต่างๆ ทูรกร แคชเชียร์	6.6
ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ	(N=79)
เจ้าของกิจการ ร้านค้า ร้านอาหาร ธุรกิจส่วนตัว	80.2
คนขับรถรับจ้าง ผู้ขับจักรยาน สามล้อ พนักงานขับรถ เจ้าของรถ ผู้รับจ้าง	20.4
ตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการ	(N=19)
ผู้กำกับการ	68.9
นายแพทย์ รองผู้อำนวยการแพทย์ หัวหน้ากลุ่มงานพยาธิวิทยา	15.9
ฝ่ายบริหาร หัวหน้างาน หัวหน้าประชาสัมพันธ์	15.9
เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง	

ตารางที่ 106 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 186 คน สังกัดเอกชน ร้อยละ 88.2 สังกัดราชการ ร้อยละ 9.7 สังกัดรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 0.5 ระบุตำแหน่งหน้าที่การงานซึ่งจัดได้เป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ เจ้าของ เจ้าของกิจการ เจ้าของร้าน/ร้านค้า นายจ้าง ร้อยละ 52.1 ผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการโรงแรม ฝ่ายบริหาร ร้อยละ 31.8 รับจ้าง ขับรถรับจ้าง พนักงานขับรถ สามล้อ สามล้อรับจ้าง ร้อยละ 4.9 ผู้ประกอบอาชีพอิสระอื่นๆ ร้อยละ 3.8 หัวหน้างาน หัวหน้าฝ่าย ทรัพยากรบุคคล ร้อยละ 3.2

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 186 คน แยกออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือนายจ้าง 88 ราย ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 79 ราย ข้าราชการ 19 ราย

ตำแหน่งหน้าที่ของนายจ้าง 88 ราย จัดเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้ กรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ ผู้จัดการ หัวหน้างานต่างๆ ร้อยละ 60.6 เจ้าของโรงแรม บริษัท นายจ้าง ร้านค้า โรงงาน ร้อยละ 30.5 ผู้ช่วยผู้จัดการ ประเภทต่างๆ ธุรกิจ แคมป์ ร้อยละ 6.6

ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ 79 ราย จัดเป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้ เจ้าของกิจการ ร้านค้า ร้านอาหาร ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 80.2 คนขับรถรับจ้าง ผู้ขับขี่จักรยาน สามล้อ พนักงานขับรถ เจ้าของรถ ผู้รับจ้าง ร้อยละ 20.4

ตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการ 19 ราย มีหลากหลาย ซึ่งจัดเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้ ผู้กำกับ การ ร้อยละ 68.9 นายแพทย์ รองผู้อำนวยการแพทย์ หัวหน้ากลุ่มงานพยาธิวิทยา ร้อยละ 15.9 ฝ่ายบริหาร หัวหน้างาน หัวหน้าประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง ร้อยละ 15.9

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจ

1. ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ตารางที่ 107 แสดงร้อยละการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

การใช้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
ภาษาอังกฤษ	91.9	94.3	87.3	100
ภาษาญี่ปุ่น	16.1	25.0	10.1	15.8
ภาษาจีน	14.5	21.6	8.9	15.8
ภาษาฝรั่งเศส	14.5	20.5	7.6	5.3
ภาษาพม่า	7	9.1	3.8	-
ภาษาเยอรมัน	5.4	8.0	2.5	-
ภาษาเกาหลี	1.1	2.3	-	-
ภาษาอื่นๆ	8.1	8.0	8.9	5.3

ตารางที่ 107 แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 186 คน มีการระบุว่าใช้ภาษาต่างประเทศรวม 7 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาพม่า และภาษาอื่นๆ ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามระบุภาษาต่างๆ หลากหลาย ดังนี้ ด้วยภาษาสเปน ภาษาสแกนดิเนเวีย ภาษาเนเธอร์แลนด์ ภาษารัสเซีย ภาษาฮิบรู ภาษากะเหรี่ยง ภาษาชนเผ่าต่างๆในท้องถิ่นภาคเหนือ

นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 91.9 ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษ รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 16.1 ภาษาจีนและภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 14.5 เท่ากัน ภาษาพม่าร้อยละ 7 ภาษาเยอรมันร้อยละ 5.4 ภาษาเกาหลี 1.1 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 8.1

ผู้ตอบที่เป็นนายจ้าง 88 คน ร้อยละ 94.3 ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษ รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 25 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 21.6 ภาษาจีนร้อยละ 20.5 ภาษาพม่าร้อยละ 9.1 ภาษาเกาหลีร้อยละ 2.3 ภาษาเยอรมันและภาษาอื่นๆ ร้อยละ 8 เท่ากัน

ผู้ประกอบอาชีพอิสระจำนวน 79 คน ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษร้อยละ 87.3 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 10.1 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 8.9 ภาษาจีนร้อยละ 7.6 ภาษาเยอรมันร้อยละ 3.8 ภาษาพม่าร้อยละ 2.5 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 8.9 ภาษาเกาหลีไม่มีการระบุการใช้

ผู้ตอบที่เป็นข้าราชการซึ่งมี 19 คน ร้อยละ 100 ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษ รองลงมาได้แก่ ภาษาจีนและภาษาพม่า ร้อยละ 15.8 เท่ากัน ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 5.3 ไม่มีการใช้ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมันและภาษาเกาหลี ใช้ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 5.3

3. จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศ
4. จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา
5. จำนวนผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับภาษาที่ใช้ทำงาน

ตารางที่ 108 แสดงจำนวนและร้อยละผู้รู้ภาษาต่างประเทศ ผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา และผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับภาษาที่ใช้ทำงานในหน่วยงานหรือธุรกิจของ นายจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ข้าราชการ

ผู้รู้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	นายจ้าง (N=2225)	ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ (N=183)	ข้าราชการ (N=1320)
ภาษาอังกฤษ	-	1782(80.08)	134(73.22)	942(71.36)
ภาษาญี่ปุ่น	-	57(2.56)	7(3.82)	3(0.22)
ภาษาจีน	-	73(3.28)	12(6.55)	14(1.06)
ภาษาฝรั่งเศส	-	51(2.29)	11(6.01)	1(0.07)
ภาษาพม่า	-	144(6.47)	4(2.18)	-
ภาษาเยอรมัน	-	7(0.31)	4(2.18)	-
ภาษาเกาหลี	-	5(0.22)	-	-
ภาษาอื่นๆ	-	106(4.76)	11(6.01)	360(27.27)
มีผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา				
มี	-	715(32.13)	30(16.39)	286(21.7)
มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศ ตรงกับภาษาที่ใช้ทำงาน				
มี	-	338(15.19)	23(12.56)	66(5.0)

ตารางที่ 108 แสดงให้เห็นว่า จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง มี 2225 คน แยกเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษร้อยละ 80.08 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 2.56 ภาษาจีนร้อยละ 3.28 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 2.25 ภาษาพม่าร้อยละ 6.47 ภาษาเยอรมันร้อยละ 0.31 ภาษาเกาหลีร้อยละ 0.22 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 4.76

จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของผู้ประกอบอาชีพอิสระ มี 183 คน แยกเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษร้อยละ 73.22 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 3.82 ภาษาจีนร้อยละ 6.55 ภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ 6.01 ภาษาพม่าร้อยละ 2.18 ภาษาเยอรมันร้อยละ 2.18 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 6.55

จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานราชการ มี 1320 คน แยกเป็นผู้รู้ภาษาอังกฤษร้อยละ 71.36 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 0.22 ภาษาจีนร้อยละ 1.06 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 0.07 ภาษาอื่นๆ ร้อยละ 27.27

จำนวนผู้รู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษาในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้างร้อยละ 32.13 ของผู้ประกอบการอิสระร้อยละ 16.39 ของหน่วยงานราชการ 21.7

จำนวนผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับภาษาที่ใช้ทำงานในหน่วยงานของนายจ้างมีร้อยละ 15.19 ในหน่วยงานหรือธุรกิจของผู้ประกอบการอิสระร้อยละ 12.56 ในหน่วยงานราชการร้อยละ 5

6. ลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ตารางที่ 109 แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
การให้บริการ	122(65.6)	62(70.5)	45(57.0)	15(78.9)
การตลาด	76(40.9)	41(46.6)	33(41.8)	2(10.5)
การประชาสัมพันธ์	74(39.8)	54(61.4)	9(11.4)	11(57.9)
มัคคุเทศก์	28(15.1)	15(17.0)	12(15.2)	1(5.3)
เลขานุการ	18(9.7)	15(17.0)	1(1.3)	2(10.5)
งานอื่นๆ	14(7.5)	8(9.1)	5(6.3)	1(5.3)

ตารางที่ 109 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมของผู้ตอบ 186 รายซึ่งประกอบด้วยนายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระ ได้เลือกลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจ ดังนี้ งานให้บริการร้อยละ 65.5 การตลาดร้อยละ 40.9 ประชาสัมพันธ์ร้อยละ 39.8 มัคคุเทศก์ร้อยละ 15.1 เลขานุการร้อยละ 9.7 และงานอื่นๆ ร้อยละ 7.5

ในกลุ่มข้าราชการที่มีผู้ตอบ 19 ราย ระบุงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานข้าราชการ ดังนี้ งานให้บริการร้อยละ 78.9 งานประชาสัมพันธ์ร้อยละ 57.9 งานการตลาดและงานเลขานุการร้อยละ 10.5 งานมัคคุเทศก์ร้อยละ 5.3 และงานอื่นๆ ร้อยละ 5.3 เท่ากัน

ในกลุ่มนายจ้างที่มีผู้ตอบ 88 ราย ระบุงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศคือ งานให้บริการร้อยละ 70.5 งานประชาสัมพันธ์ร้อยละ 61.4 งานการตลาดร้อยละ 46.6 งานเลขานุการและงานมัคคุเทศก์ร้อยละ 17.0 เท่ากัน งานลักษณะอื่นๆ ร้อยละ 9.1

ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีผู้ตอบ 79 ราย ระบุงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจ คือ งานให้บริการร้อยละ 57.0 งานการตลาดร้อยละ 41.8 งานมัคคุเทศก์ร้อยละ 15.2 งานประชาสัมพันธ์ร้อยละ 11.4 งานเลขานุการร้อยละ 1.3 งานลักษณะอื่นๆ ร้อยละ 6.3

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศ

1. ความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเอง

ตารางที่ 110 แสดงร้อยละความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเอง

ความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
อังกฤษ				
การฟัง	47.8 ³	53.4 ³	39.2 ³	57.9 ³
การพูด	48.4 ³	50.0 ³	43.0 ³	63.2 ³
การอ่าน	37.6 ³	44.3 ³	29.1 ³	42.1 ³
การเขียน	34.4 ³	43.2 ³	25.3 ³⁵	36.8 ⁴
การแปล/ล่าม	38.7 ³	48.9 ³	31.6 ⁵	42.1 ⁴
ภาษาญี่ปุ่น	(N=16)	(N=11)	(N=5)	(N=0)
การฟัง	5.9 ³	9.1 ⁵	3.8 ³	-
การพูด	4.3 ³	8.0 ³	3.8 ⁴	-
การอ่าน	3.2 ³	6.8 ³	3.8 ⁴	-
การเขียน	3.2 ³	5.7 ³	2.5 ⁴	-
การแปล/ล่าม	2.7 ³⁵	5.7 ³	3.8 ⁵	-
ภาษาจีน	(N=20)	(N=14)	(N=4)	(N=2)
การฟัง	5.4 ³	6.8 ³	2.5 ³	10.5 ³
การพูด	3.2 ³	5.7 ²	2.5 ⁴	5.3 ³
การอ่าน	4.3 ⁵	6.8 ⁵	1.3 ²³⁴⁵	5.3 ⁴⁵
การเขียน	4.8 ⁵	8.0 ⁵	2.5 ⁴	5.3 ⁴⁵
การแปล/ล่าม	5.4 ⁵	9.1 ⁵	1.3 ¹³⁴⁵	5.3 ⁴⁵
ภาษาฝรั่งเศส	(N=13)	(N=7)	(N=6)	(N=0)
การฟัง	3.8 ³	3.4 ²	6.3 ³	-
การพูด	3.2 ³	3.4 ³	3.8 ³	-
การอ่าน	2.7 ³	3.4 ³	3.8 ⁵	-
การเขียน	3.2 ³	4.5 ³	3.8 ⁵	-
การแปล/ล่าม	4.8 ²	3.4 ⁴	-	-

ตารางที่ 110 (ต่อ)

ภาษาพม่า	(N=5)	(N=4)	(N=1)	(N=0)
การฟัง	1.1 ⁴	2.3 ⁴	1.3 ²	-
การพูด	1.1 ^{3 4}	2.3 ⁴	1.3 ³	-
การอ่าน	1.1 ^{4 5}	2.3 ⁵	1.3 ⁴	-
การเขียน	1.1 ^{4 5}	2.3 ⁵	1.3 ⁴	-
การแปล/ล่าม	2.2 ⁴	3.4 ⁴	1.3 ⁴	-
ภาษาเยอรมัน	(N=2)	(N=0)	(N=2)	(N=0)
การฟัง	1.1 ⁵	-	2.5 ⁴	-
การพูด	1.1 ⁵	-	2.5 ⁴	-
การอ่าน	0.5 ^{4 5}	-	1.3 ^{4 5}	-
การเขียน	0.5 ^{4 5}	-	1.3 ^{4 5}	-
การแปล/ล่าม	0.5 ^{4 5}	-	1.3 ^{4 5}	-
ภาษาเกาหลี	(N=1)	(N=1)	(N=0)	(N=0)
การฟัง	0.5 ¹	1.1 ¹	-	-
การพูด	0.5 ¹	1.1 ¹	-	-
การอ่าน	0.5 ¹	1.1 ¹	-	-
การเขียน	0.5 ¹	1.1 ¹	-	-
การแปล/ล่าม	-	-	-	-

(^{1 2 3 4 5} หมายถึงระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด)

ตารางที่ 110 แสดงให้เห็นระดับความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตัวผู้ตอบแบบสอบถามเอง ดังนี้

กรณีภาษาอังกฤษ นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พื่อใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 47.8 การพูดร้อยละ 48.4 การอ่านร้อยละ 37.6 การเขียนร้อยละ 34.4 การแปล/ล่ามร้อยละ 38.7 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

นายจ้าง พื่อใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 53.4 การพูดร้อยละ 50 การอ่านร้อยละ 44.3 การเขียนร้อยละ 43.2 การแปล/ล่ามร้อยละ 48.9 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพื่อใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 39.2 การพูดร้อยละ 43 การอ่านร้อยละ 29.1 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 25.3 ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 31.6 ในระดับน้อยที่สุด

ข้าราชการพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 57.9 การพูดร้อยละ 63.2 การอ่านร้อยละ 42.1 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 36.8 ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 42.1 ในระดับน้อย

กรณีภาษาญี่ปุ่น นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 5.9 การพูดร้อยละ 4.3 การอ่านร้อยละ 3.2 การเขียนร้อยละ 3.2 การแปล/ล่ามร้อยละ 2.7 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อยที่สุด

นายจ้างพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 9.1 ระดับน้อยที่สุด การพูดร้อยละ 8.0 การอ่านร้อยละ 6.8 การเขียนร้อยละ 5.7 การแปล/ล่ามร้อยละ 5.7 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 3.8 ระดับปานกลาง การพูดร้อยละ 3.8 การอ่านร้อยละ 3.8 การเขียนร้อยละ 2.5 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 3.8 ในระดับน้อยที่สุด

กรณีภาษาจีน นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 5.4 การพูดร้อยละ 3.2 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 4.3 การเขียนร้อยละ 4.8 การแปล/ล่ามร้อยละ 5.4 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

นายจ้าง พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 6.8 ระดับปานกลาง การพูดร้อยละ 5.7 ระดับมาก การอ่านร้อยละ 6.8 การเขียนร้อยละ 8.0 การแปล/ล่ามร้อยละ 9.1 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 2.5 ระดับปานกลาง การพูดร้อยละ 2.5 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 1.3 ระดับมาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน การเขียนร้อยละ 2.5 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 1.3 ในระดับมากที่สุด ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ข้าราชการพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 10.5 การพูดร้อยละ 5.3 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 5.3 การเขียนร้อยละ 5.3 การแปล/ล่ามร้อยละ 5.3 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย และน้อยที่สุด

กรณีภาษาฝรั่งเศส นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 3.8 การพูดร้อยละ 3.2 การอ่านร้อยละ 2.7 การเขียนร้อยละ 3.2 ทั้งหมดในระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 4.8 ระดับมาก

นายจ้าง พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 3.48 ระดับมาก การพูดร้อยละ 3.4 ระดับมาก การอ่านร้อยละ 3.4 การเขียนร้อยละ 4.5 ทั้งหมดในระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 3.4 ระดับน้อย

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 6.3 การพูดร้อยละ 3.8 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 1.3 การเขียนร้อยละ 3.8 ระดับน้อยที่สุดด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน

กรณีภาษาพม่า นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 1.1 ระดับน้อย การพูดร้อยละ 1.1 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน การอ่านร้อยละ 1.1 การเขียนร้อยละ 1.1 ระดับน้อยและน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 2.2 ระดับน้อย

นายจ้างพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 2.3 การพูดร้อยละ 2.3 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 2.3 ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 2.3 ในระดับน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 3.4 ในระดับน้อย

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 1.3 ระดับมาก การพูดร้อยละ 1.3 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 1.3 การเขียนร้อยละ 1.3 การแปล/ล่ามร้อยละ 1.3 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย

กรณีภาษาเยอรมัน นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 1.1 การพูดร้อยละ 1.1 ระดับน้อยที่สุด การอ่านร้อยละ 0.5 การเขียนร้อยละ 0.5 การแปล/ล่ามร้อยละ 0.5 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้าน การฟังร้อยละ 2.5 การพูดร้อยละ 2.5 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 1.3 การเขียนร้อยละ 1.3 การแปล/ล่ามร้อยละ 1.3 ในระดับน้อย และน้อยที่สุด

กรณีภาษาเกาหลีนายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พพอใจในความสามารถด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนร้อยละ 0.5 ทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด

นายจ้างพอใจในความสามารถด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนร้อยละ 1.1 ทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ระดับความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 111 แสดงร้อยละความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาและบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา	(N=81)	(N=50)	(N=20)	(N=8)
การฟัง	17.7 ³	21.6 ³	13.9 ³	26.3 ⁵
การพูด	17.2 ³	21.6 ³	12.7 ³	15.8 ³⁵
การอ่าน	18.8 ³	25.0 ³	13.9 ³	21.1 ⁵
การเขียน	18.3 ³	25.0 ³	11.4 ³	15.8 ³⁵
การแปล/ล่าม	17.7 ³	22.7 ³	12.7 ³	21.1 ⁵
บุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษา	(N=148)	(N=88)	(N=43)	(N=19)
การฟัง	30.1 ³	42.0 ³	19.0 ⁴	42.1 ³
การพูด	27.4 ³	36.4 ³	19.0 ⁴	47.4 ³
การอ่าน	26.3 ⁴	33.0 ⁴	20.3 ⁵	36.8 ³⁴
การเขียน	29.0 ⁴	36.4 ⁴	22.8 ⁵	42.1 ⁴
การแปล/ล่าม	29.6 ⁵	37.5 ⁵	21.5 ⁵	42.1 ⁴

(¹²³⁴⁵ หมายถึงระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด)

ตารางที่ 111 แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พึงพอใจในความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของตนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศด้านการฟังร้อยละ 30.1 การพูดร้อยละ 27.4 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 26.3 การเขียนร้อยละ 29.0 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 29.6 ระดับน้อยที่สุด

นายจ้างพอใจความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของตนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศด้านการฟังร้อยละ 42.0 การพูดร้อยละ 36.4 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 33.0 การเขียนร้อยละ 36.4 ในระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 37.5 ในระดับน้อยที่สุด

ผู้ประกอบอาชีพอิสระพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของตนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศด้านการฟังร้อยละ 19.0 การพูดร้อยละ 19.0 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 20.3 การเขียนร้อยละ 22.8 การแปล/ล่ามร้อยละ 21.5 ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้าราชการพอใจในความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรของตนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศ ด้านการฟังร้อยละ 42.1 การพูดร้อยละ 47.4 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 36.8 ระดับน้อยและปานกลาง การเขียนและการแปล/ล่ามร้อยละ 42.1 เท่ากันในระดับน้อย

ตอนที่ 4 นโยบายการพัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศ

1. การพัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง
2. การสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร

ตารางที่ 112 แสดงร้อยละการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเองและการสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร

นโยบายการพัฒนา การใช้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
พัฒนาตนเอง				
การฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงาน	27.4 ⁴⁵	30.7 ⁴	41.8 ⁵	57.9 ⁴
การดูงาน/ทัศนศึกษา	37.6 ⁵	39.8 ⁴	51.9 ⁵	42.1 ⁵
การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการ ศึกษา	38.2 ⁵	31.8 ⁴⁵	46.8 ⁵	47.4 ⁴
การเรียนรู้เสริม	30.1 ⁵	27.3 ⁴	36.7 ⁵	36.8 ³⁴
หนังสือพิมพ์	35.5 ³	39.8 ³	34.2 ⁵	47.4 ³
รายการวิทยุ/โทรทัศน์	36.0 ³	39.8 ³	32.9 ⁵	42.1 ³
การทำงาน	26.9 ³	33.0 ³	24.1 ⁴	31.6 ³
การติดต่อสื่อสารกับชาวต่าง ประเทศ	23.7 ³	26.1 ³	22.8 ⁴	31.6 ³
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet	30.6 ⁵	29.5 ³	48.1 ⁵	47.4 ³
สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพ				
การฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงาน	22.6 ⁴	31.8 ⁴	21.5 ⁵	31.6 ⁵
การดูงาน/ทัศนศึกษา	28.0 ⁵	42.0 ⁴	26.6 ⁵	42.1 ⁵
การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการ ศึกษา	24.7 ⁵	26.1 ⁵	24.1 ⁵	47.4 ⁴
การเรียนรู้เสริม	21.0 ⁴	27.3 ³	16.5 ⁴	42.1 ⁴
การจัดหาหนังสือพิมพ์/สื่อการ พิมพ์ต่างประเทศ	22.6 ⁴	31.8 ³	16.5 ⁴	31.6 ³⁴
การจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทร ทัศน์	22.0 ⁴	30.7 ³	20.3 ⁵	42.1 ³
การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ /internet	23.1 ⁵	27.3 ³	22.8 ⁵	31.6 ²

ตารางที่ 112 แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 27.4 ในระดับน้อยและน้อยที่สุด โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 37.6 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 38.2 ระดับน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 30.1 ระดับน้อยที่สุด โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 35.5 ระดับปานกลาง โดยการฟังรายการวิทยุ/ดูรายการโทรทัศน์ร้อยละ 36 ระดับปานกลาง โดยการทำงานร้อยละ 26.9 ระดับปานกลาง โดยการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 23.7 ระดับปานกลาง โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 30.6 ระดับน้อยที่สุด

กลุ่มนายจ้างพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 30.7 ในระดับน้อย โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 39.8 ระดับน้อย โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 31.8 ระดับน้อยและน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 27.3 ระดับน้อย โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ การฟังรายการวิทยุ/ดูรายการโทรทัศน์ร้อยละ 39.8 ระดับปานกลางเท่ากัน โดยการทำงานร้อยละ 33 ระดับปานกลาง โดยการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 26.7 ระดับปานกลาง โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 29.5 ระดับปานกลาง

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 41.8 ในระดับน้อยที่สุด โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 51.9 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 46.8 ระดับน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 36.7 ระดับน้อยที่สุด โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 34.2 ระดับน้อยที่สุด การฟังรายการวิทยุ/ดูรายการโทรทัศน์ร้อยละ 32.9 ระดับน้อยที่สุด โดยการทำงานร้อยละ 24.1 ระดับน้อย โดยการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 22.8 ระดับน้อย โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 48.1 ระดับน้อยที่สุด

กลุ่มข้าราชการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 57.9 ในระดับน้อย โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 42.1 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 47.4 ระดับน้อย โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 36.8 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 47.4 ระดับปานกลาง การฟังรายการวิทยุ/ดูรายการโทรทัศน์ร้อยละ 42.1 ระดับปานกลาง โดยการทำงาน โดยการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 31.6 ระดับปานกลางเท่ากัน โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 47.4 ระดับปานกลาง

ในกรณีของการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรโดยกลุ่มของนายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เป็นดังนี้ โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ

ละ 22.6 ระดับน้อย โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 28 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่ม
วุฒิการศึกษาร้อยละ 24.7 ระดับน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ 21 ระดับน้อย โดยการจัดหา
หนังสือพิมพ์/สื่อการพิมพ์ต่างประเทศร้อยละ 22.6 ระดับน้อย โดยการจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทร
ทัศน์ร้อยละ 22 ระดับน้อย โดยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 23.1 ระดับน้อยที่สุด

กลุ่มนายจ้างสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร
โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 31.8 ระดับน้อย โดยการดูงาน/ทัศนศึกษาร้อยละ 42 ระดับ
น้อย โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 26.1 ระดับน้อยที่สุด โดยการเรียนรู้เสริมร้อยละ
27.3 ระดับปานกลาง โดยการจัดหาหนังสือพิมพ์/สื่อการพิมพ์ต่างประเทศร้อยละ 31.8 ระดับ
ปานกลาง โดยการจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ร้อยละ 30.7 ระดับปานกลาง โดยการจัดหาเครื่อง
คอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 27.3 ระดับปานกลาง

กลุ่มผู้ประกอบการอิสระสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ
ของบุคลากร โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 21.5 ระดับน้อยที่สุด โดยการดูงาน/ทัศน
ศึกษาร้อยละ 26.6 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 24.1 ระดับน้อย
ที่สุด โดยการเรียนรู้เสริม โดยการจัดหาหนังสือพิมพ์/สื่อการพิมพ์ต่างประเทศร้อยละ 16.5 ระดับ
น้อยเท่ากัน โดยการจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ร้อยละ 20.3 ระดับน้อยที่สุด โดยการจัดหาเครื่อง
คอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 22.8 ระดับน้อยที่สุด

กลุ่มข้าราชการสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของ
บุคลากร โดยการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 31.6 ระดับน้อยที่สุด โดยการดูงาน/ทัศนศึกษา
ร้อยละ 42.1 ระดับน้อยที่สุด โดยการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 47.4 ระดับน้อย โดย
การเรียนรู้เสริมร้อยละ 42.1 ระดับน้อย โดยการจัดหาหนังสือพิมพ์/สื่อการพิมพ์ต่างประเทศร้อยละ
31.6 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน โดยการจัดหาเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ร้อยละ 42.1 ระดับ
ปานกลาง โดยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์/internet ร้อยละ 31.6 ระดับมาก

ตอนที่ 5 ความต้องการบุคลากรในอนาคต

1. ความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รู้ภาษาต่างประเทศในระยะ 5 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 113 แสดงจำนวนความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รู้ภาษาต่างประเทศในระยะ 5 ปีข้างหน้า

ความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากร ที่รู้ภาษาต่างประเทศ ในระยะ 5 ปีข้างหน้า	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
ภาษาอังกฤษ	1620	1649	152	419
ภาษาญี่ปุ่น	299	380	13	27
ภาษาจีน	157	201	22	71
ภาษาฝรั่งเศส	320	386	10	35
ภาษาพม่า	48	27	7	43
ภาษาเยอรมัน	185	218	5	8
ภาษาเกาหลี	20	13	2	15
ภาษาอื่นๆ	38	21	-	20

ตารางที่ 113 แสดงให้เห็นว่า ในอีก 5 ปีข้างหน้า กลุ่มนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ต้องการผู้รู้ภาษาอังกฤษ 1620 คน ภาษาญี่ปุ่น 299 คน ภาษาจีน 157 คน ภาษาฝรั่งเศส 320 คน ภาษาพม่า 48 คน ภาษาเยอรมัน 185 คน ภาษาเกาหลี 20 คน และภาษาอื่นๆ 38 คน

กลุ่มนายจ้างต้องการผู้รู้ภาษาอังกฤษ 1649 คน ภาษาญี่ปุ่น 380 คน ภาษาจีน 201 คน ภาษาฝรั่งเศส 386 คน ภาษาพม่า 27 คน ภาษาเยอรมัน 218 คน ภาษาเกาหลี 13 คน และภาษาอื่นๆ 21 คน

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการผู้รู้ภาษาอังกฤษ 152 คน ภาษาญี่ปุ่น 13 คน ภาษาจีน 22 คน ภาษาฝรั่งเศส 10 คน ภาษาพม่า 7 คน ภาษาเยอรมัน 5 คน ภาษาเกาหลี 2 คน

กลุ่มข้าราชการต้องการผู้รู้ภาษาอังกฤษ 419 คน ภาษาญี่ปุ่น 27 คน ภาษาจีน 71 คน ภาษาฝรั่งเศส 35 คน ภาษาพม่า 43 คน ภาษาเยอรมัน 8 คน ภาษาเกาหลี 15 คน และภาษาอื่นๆ 20 คน

2. ระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต

ตารางที่ 114 แสดงร้อยละระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต

ความสามารถทางภาษาของ บุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
ภาษาอังกฤษ				
การฟัง	48.9 ¹	60.2 ¹	35.4 ¹	52.6 ¹
การพูด	50.5 ¹	64.8 ¹	34.2 ¹	52.6 ¹
การอ่าน	29.0 ²	30.7 ¹	22.8 ²³	42.1 ²
การเขียน	28.0 ²	33.0 ²	21.5 ³	42.1 ²³
การแปล/ล่าม	24.2 ¹	30.7 ¹	15.2 ³	36.8 ¹
ภาษาญี่ปุ่น				
การฟัง	15.1 ¹	25.0 ¹	6.3 ¹	15.8 ²³
การพูด	16.7 ¹	26.1 ¹	6.3 ¹	15.8 ¹³
การอ่าน	12.9 ³	21.6 ³	3.8 ²⁵	21.1 ³
การเขียน	11.3 ³	19.3 ³	5.1 ⁵	21.1 ⁴
การแปล/ล่าม	9.1 ¹	14.8 ¹	5.1 ⁵	10.5 ⁴⁵
ภาษาจีน	16.1 ¹	22.7 ¹	8.9 ²	21.1 ¹²
การฟัง	17.2 ¹	22.7 ¹	10.1 ¹	21.1 ¹
การพูด	10.2 ²³	13.6 ³	6.3 ²	26.3 ³
การอ่าน	10.8 ³	12.5 ³	6.3 ²⁵	31.6 ³
การเขียน	9.1 ¹	12.5 ¹	5.1 ⁵	31.6 ³
การแปล/ล่าม				
ภาษาฝรั่งเศส				
การฟัง	11.8 ¹	19.3 ¹	5.1 ²	15.8 ¹
การพูด	11.8 ¹	19.3 ¹	5.1 ²	15.8 ¹
การอ่าน	11.3 ³	14.8 ²³	5.1 ³	21.1 ³
การเขียน	9.1 ²³	15.9 ²	5.1 ³	21.1 ⁴
การแปล/ล่าม	7.5 ³	11.4 ²³	2.5 ²³⁴	21.1 ⁴

ตารางที่ 114 (ต่อ)

ภาษาพม่า				
การฟัง	5.9 ¹⁵	8.0 ¹	3.8 ⁵	26.3 ²
การพูด	6.5 ²	8.0 ⁵	3.8 ⁵	26.3 ²
การอ่าน	6.5 ⁵	8.0 ³⁵	3.8 ⁵	10.5 ²³⁴⁵
การเขียน	7.0 ⁵	8.0 ⁵	5.1 ⁵	15.8 ³⁴
การแปล/ล่าม	6.5 ²⁵	8.0 ⁵	5.1 ⁵	26.3 ²
ภาษาเยอรมัน				
การฟัง	7.5 ¹⁴	12.5 ¹	5.1 ⁴	15.8 ³⁴
การพูด	7.5 ⁴	11.4 ¹	5.1 ⁴	15.8 ³⁴
การอ่าน	8.6 ⁴	13.6 ³	5.1 ⁴	15.8 ³
การเขียน	10.24 ³	12.5 ⁴	3.8 ⁴	10.5 ³
การแปล/ล่าม	7.5 ⁴	8.0 ⁴⁵	3.8 ⁴	10.5 ¹³
ภาษาเกาหลี				
การฟัง	5.4 ³	9.1 ¹	2.5 ⁵	21.1 ³
การพูด	5.4 ³	6.8 ¹	2.5 ⁵	21.1 ³
การอ่าน	5.4 ³⁴	8.0 ³	3.8 ⁵	21.1 ⁴
การเขียน	7.0 ⁴	8.0 ⁴	3.8 ⁵	26.3 ⁴
การแปล/ล่าม	4.3 ⁴⁵	5.7 ¹³⁵	3.8 ⁵	15.8 ³⁴

(¹²³⁴⁵ หมายถึงระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย ไม่ต้องการ)

ตารางที่ 114 แสดงให้เห็นว่า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ต้องการความสามารถทางภาษาต่างประเทศของบุคลากรในระดับต่างๆ ดังนี้

กรณีภาษาอังกฤษ นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 48.9 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 50.5 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 29 ระดับมาก การเขียนร้อยละ 28 ระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 24.2 ระดับมากที่สุด

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 60.2 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 64.8 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 30.7 ระดับมากที่สุด การเขียนร้อยละ 33 ระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 30.7 ระดับมากที่สุด

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 35.4 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 34.2 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 22.8 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การเขียนร้อยละ 21.5 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 15.2 ระดับปานกลาง

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 52.6 ระดับมากที่สุดเท่ากัน การอ่านร้อยละ 52.6 ระดับมาก การเขียนร้อยละ 42.1 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 36.8 ระดับมากที่สุด

กรณีภาษาฝรั่งเศส นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 11.8 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 11.3 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 9.1 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 7.5 ระดับปานกลาง

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 19.3 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 14.8 ระดับปานกลางและมาก การเขียนร้อยละ 15.9 ระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 11.4 ระดับปานกลางและมาก

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 5.1 การอ่าน การเขียนร้อยละ 5.1 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 2.5 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 15.8 ระดับมากที่สุดเท่ากัน การอ่านร้อยละ 21.1 ระดับปานกลาง การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 21.1 ระดับน้อยเท่ากัน

กรณีภาษาเยอรมัน นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 7.5 ระดับน้อยและมากที่สุดเท่ากัน การพูดร้อยละ 7.5 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 8.6 การเขียนร้อยละ 10.2 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 7.5 ระดับน้อย

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 12.5 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 11.4 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 13.6 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 12.5 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 8 ระดับน้อยและไม่ต้องการเท่ากัน

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 7.5 ระดับน้อยและมากที่สุด การพูดร้อยละ 7.5 ระดับน้อย การอ่านร้อยละ 8.6 ระดับน้อย การเขียนร้อยละ 10.2 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 7.5 ระดับน้อย

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 15.8 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน การอ่านร้อยละ 15.8 ระดับปานกลาง การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 10.5 ระดับปานกลางเท่ากัน

กรณีภาษาจีน นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 16.1 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 17.2 ระดับมากที่สุด การอ่าน

ร้อยละ 10.2 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การเขียนร้อยละ 10.8 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 9.1 ระดับมากที่สุด

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 22.7 ระดับมากที่สุดเท่ากัน การอ่านร้อยละ 13.6 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 12.5 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 12.5 ระดับมากที่สุด

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 8.9 การพูดร้อยละ 10.1 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 6.3 ระดับมาก การเขียนร้อยละ 6.3 ระดับไม่ต้องการและระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 5.1 ระดับไม่ต้องการ

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 21.1 ระดับมากและมากที่สุด การพูดร้อยละ 21.1 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 26.3 ระดับปานกลาง การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 31.6 ระดับปานกลางเท่ากัน

กรณีภาษาญี่ปุ่น นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 15.1 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 16.7 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 12.9 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 11.3 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 9.1 ระดับมากที่สุด

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 25 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 26.1 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 21.6 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 19.3 ระดับปานกลาง การแปล/ล่ามร้อยละ 14.8 ระดับมากที่สุด

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 6.3 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 3.8 ระดับไม่ต้องการและมาก การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 5.1 ระดับไม่ต้องการ

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 15.8 ระดับปานกลางและมากเท่ากัน การพูดร้อยละ 15.8 ระดับปานกลางและมากที่สุดเท่ากัน การอ่านร้อยละ 21.1 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 21.1 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 10.5 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน

กรณีภาษาเกาหลี นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 5.4 ระดับปานกลาง การอ่านร้อยละ 5.4 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน การเขียนร้อยละ 7 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 4.3 ระดับไม่ต้องการน้อย และปานกลาง

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 9.1 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 6.8 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 8 ระดับปานกลาง การเขียนร้อยละ 8 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 5.7 ระดับไม่ต้องการ ปานกลาง และมากที่สุด

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 2.5 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน การอ่าน การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 3.8 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 21.1 ระดับปานกลางเท่ากัน การอ่านร้อยละ 21.1 ระดับน้อย การเขียนร้อยละ 26.3 ระดับน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 15.8 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน

กรณีภาษาพม่า นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 5.9 ระดับไม่ต้องการและมากที่สุดเท่ากัน การพูดร้อยละ 6.5 ระดับมาก การอ่านร้อยละ 6.5 ระดับไม่ต้องการ การเขียนร้อยละ 7 ระดับไม่ต้องการ การแปล/ล่ามร้อยละ 6.5 ระดับไม่ต้องการ และมากเท่ากัน

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟังร้อยละ 8 ระดับไม่ต้องการ และมากที่สุดเท่ากัน การพูดร้อยละ 8 ระดับไม่ต้องการ การอ่านร้อยละ 8 ระดับไม่ต้องการและปานกลางเท่ากัน การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 8 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูด การอ่านร้อยละ 3.8 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 5.1 ระดับไม่ต้องการเท่ากัน

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ในด้านการฟัง การพูดร้อยละ 26.3 ระดับมากเท่ากัน การอ่านร้อยละ 10.5 ระดับไม่ต้องการ น้อย ปานกลาง และมากเท่ากัน การเขียนร้อยละ 15.8 ระดับน้อยและปานกลางเท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 26.3 ระดับมาก

2. ความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร

ตารางที่ 115 แสดงร้อยละความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร

ความรู้ภาษาต่างประเทศ เฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)	นายจ้าง (N=88)	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ (N=79)	ข้าราชการ (N=19)
คอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสาร	49.5	67.0	24.1	73.7
โรงแรม/ท่องเที่ยว	46.8	60.2	34.2	36.8
การเงิน ธุรกิจ บัญชี	29.6	37.5	22.8	21.1
วัฒนธรรม การศึกษา	25.3	29.5	22.8	15.8
กฎหมาย	19.4	22.7	8.9	47.4
สุขภาพ/การรักษาพยาบาล	17.2	22.7	7.6	31.6
อุตสาหกรรม	10.8	19.3	3.8	-
เกษตร	7.0	8.0	6.3	5.3
อื่นๆ	5.4	2.3	10.1	-

ตารางที่ 115 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่นายจ้าง หัวหน้างาน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการจากบุคลากรของตนเป็นดังนี้ ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 49.5 ด้านโรงแรม/ท่องเที่ยวร้อยละ 46.8 การเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 29.6 วัฒนธรรม การศึกษาร้อยละ 25.3 กฎหมายร้อยละ 19.4 สุขภาพ/การรักษาพยาบาลร้อยละ 17.2 อุตสาหกรรมร้อยละ 10.8 เกษตรร้อยละ 7.0 อื่นๆ ร้อยละ 5.4

กลุ่มนายจ้างต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 67 โรงแรม/ท่องเที่ยวร้อยละ 60.2 การเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 37.5 วัฒนธรรม การศึกษาร้อยละ 29.5 กฎหมายร้อยละ 22.7 สุขภาพ/การรักษาพยาบาลร้อยละ 22.7 อุตสาหกรรมร้อยละ 19.3 เกษตรร้อยละ 8.0 อื่นๆ ร้อยละ 2.3

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านโรงแรม/ท่องเที่ยวร้อยละ 34.2 คอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 24.1 วัฒนธรรม การศึกษาร้อยละ 22.8 การเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 22.8 อื่นๆ ร้อยละ 10.1 กฎหมายร้อยละ 8.9 สุขภาพ/การรักษาพยาบาลร้อยละ 7.6 เกษตรร้อยละ 6.3 อุตสาหกรรมร้อยละ 19.3

กลุ่มข้าราชการต้องการให้บุคลากรของตนมีความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 73.7 กฎหมายร้อยละ 47.4 โรงแรม/ท่องเที่ยวร้อยละ

36.8 สุขภาพ/การรักษาพยาบาลร้อยละ 31.6 การเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 21.1 วัฒนธรรม การ
ศึกษาร้อยละ 15.8 เกษตรร้อยละ 5.3

ตอนที่ 6 ความคิดเห็น

1. ภาษาต่างประเทศที่จะเป็นที่ต้องการที่สุดในท้องถิ่นในระยะ 5 ปีข้างหน้า 3 ลำดับ

ตารางที่ 116 แสดงร้อยละและลำดับภาษาต่างประเทศที่จะเป็นที่ต้องการที่สุดในท้องถิ่นในระยะ 5 ปีข้างหน้า 3 ลำดับ

ความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอนาคต	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=186)		นายจ้าง (N=88)		ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=79)		ข้าราชการ (N=19)	
	ลำดับ	ร้อยละ	ลำดับ	ร้อยละ	ลำดับ	ร้อยละ	ลำดับ	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	1	92.5	1	90.9	1	93.7	1	94.7
ภาษาญี่ปุ่น	3	23.7	3	33.0	3	17.7	-	-
ภาษาจีน	2	33.9	2	35.2	2	32.7	2	31.6
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	-	-	-	-	3	10.5
ภาษาพม่า	-	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	3	10.5
ภาษาเกาหลี	-	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 116 แสดงให้เห็นว่า ในระยะ 5 ปีข้างหน้า นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ต้องการภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 92.5 ภาษาจีนเป็นอันดับ 2 ร้อยละ 33.9 ภาษาญี่ปุ่นเป็นอันดับ 3 ร้อยละ 23.7

กลุ่มนายจ้างต้องการภาษาอังกฤษเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 90.9 ภาษาจีนเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 35.2 ร้อยละ ภาษาญี่ปุ่นเป็นลำดับ 3 ร้อยละ 33

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องการภาษาอังกฤษเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 93.7 ภาษาจีนเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 32.7 ร้อยละ ภาษาญี่ปุ่นเป็นลำดับ 3 ร้อยละ 17.7

กลุ่มข้าราชการต้องการภาษาอังกฤษเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 94.7 ภาษาจีนเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 31.6 ร้อยละ ภาษาฝรั่งเศสและภาษาเยอรมันเป็นลำดับ 3 ร้อยละ 10.5 เท่ากัน

2. ข้อเสนอแนะที่จะพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน/ธุรกิจ

ตารางที่ 117 แสดงร้อยละข้อเสนอแนะที่จะพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน/ธุรกิจ

ข้อเสนอแนะการพัฒนาความรู้ภาษาต่างประเทศ	นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (N=95)
การจัดการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและการจัดหาสื่อต่างประเทศให้พนักงาน	61.0
การศึกษาเพิ่มเติม	21.0
การสนทนากับชาวต่างชาติ	13.6
การจัดให้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาบังคับตั้งแต่มัธยมต้นถึงปริญญาตรี	1.05

ตารางที่ 117 แสดงให้เห็นข้อเสนอแนะของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดและสามารถจัดเป็นกลุ่มและเรียงตามจำนวนของร้อยละ ได้ดังนี้ มีการเสนอให้ทำการจัดการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและการจัดหาสื่อต่างประเทศให้พนักงานร้อยละ 61 ให้ทำการศึกษาเพิ่มเติมร้อยละ 21 ให้ทำการสนทนากับชาวต่างชาติร้อยละ 13.6 และให้มีการจัดให้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาบังคับตั้งแต่มัธยมต้นถึงปริญญาตรีร้อยละ 1.05

5. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศที่ได้จากลูกจ้าง พนักงาน มีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ตำแหน่ง
- 4) วุฒิการศึกษาสูงสุด
- 5) สถาบันที่จบ สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท
- 6) ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินเดือน
- 7) ลำดับความสำคัญของภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้างที่ใช้ในการทำงาน
- 8) ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ
- 9) ทักษะทางภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน
- 10) ระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ
- 11) ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ
- 12) ความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทาง
- 13) การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ
- 14) แหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน
- 15) วิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศที่คิดว่าดีที่สุด
- 16) ปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
2. อายุ
3. ตำแหน่ง

ตารางที่ 118 แสดงร้อยละเพศ อายุ ตำแหน่งของพนักงาน ลูกจ้าง

ข้อมูลทั่วไป	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
เพศ	
ชาย	33.7
หญิง	66.3
อายุ	
ต่ำกว่า 20	2.1
20 – 25 ปี	34.8
26 – 30 ปี	20.1
31 – 35 ปี	22.2
36 – 40 ปี	8.5
41 – 45 ปี	8.5
46 – 50 ปี	2.2
ตำแหน่ง	
เจ้าหน้าที่พนักงานฝ่ายต่างๆ ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก ผู้ช่วยผู้จัดการ เลขานุการ	46.0
ลูกจ้าง ภารโรง คนทำความสะอาด	13.8
ตำรวจ ข้าราชการ	13.1
ผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป หัวหน้าแผนก หัวหน้างาน	9.7
พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล	4.4
มัคคุเทศก์	4.2
เสมียน	2.2
ที่ปรึกษา	1.1
อื่นๆ เช่น ช่างหล่อ ผู้ส่งออกสินค้า	5.5

ตารางที่ 118 แสดงให้เห็นว่า เพศของพนักงาน ลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิงร้อยละ 66.3 และเป็นชายร้อยละ 33.7 อายุของพนักงาน ลูกจ้าง ส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่างอายุ 20 – 35 ปี ดังแยกเป็นช่วงละ 5 ปีได้ดังนี้ อายุระหว่าง 20 – 25 ปีร้อยละ 34.8 ระหว่าง 26 – 30 ปีร้อยละ 20.1 และระหว่าง 31 – 35 ปีร้อยละ 22.2

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายต่างๆ ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกผู้ช่วยจัดการ เลขานุการร้อยละ 46 รองลงมาได้แก่ ลูกจ้าง ภารโรง คนทำความสะอาดร้อยละ 13.8 ตำรวจ ข้าราชการร้อยละ 13.1 ผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป หัวหน้าแผนก หัวหน้างานร้อยละ 9.7 พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาลร้อยละ 4.4 มัคคุเทศก์ร้อยละ 4.2 เสมียนร้อยละ 2.2 ที่ปรึกษาร้อยละ 1.1 และอื่นๆ ร้อยละ 5.5

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด
5. สถาบันที่จบ สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท
6. ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินเดือน

ตารางที่ 119 แสดงร้อยละวุฒิการศึกษาสูงสุด สถาบันที่จบ สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท

ข้อมูลทั่วไป	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
วุฒิการศึกษาสูงสุด	
ประถมศึกษา	3.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	9.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	13.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)	6.3
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส)	15.8
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	45.3
ปริญญาโท	5.3
ปริญญาเอก	-
สถาบันที่จบ	
มหาวิทยาลัย	27.7
วิทยาลัย	20.7
สถาบัน	20.3
โรงเรียน	24.1
การศึกษานอกโรงเรียน	2.2
โรงเรียนพลตำรวจ	1.1
สาขา/วิชาเอก	
บัญชี	14.8
การจัดการ , การจัดการทั่วไป	7.4
อังกฤษ	5.3
นิติศาสตร์	4.2
พยาบาล	2.2
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	2.1
การตลาด	2.1
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2.1

ตารางที่ 119 (ต่อ)

สาขา/วิชาโท	
การจัดการ การจัดการทั่วไป	3.2
เครื่องมือกล	1.1
บัญชีการเงินธนาคาร	1.1
ภาษาญี่ปุ่น	1.1
วิทยาการจัดการ	1.1
ค่าจ้าง/ค่าตอบแทน/เงินเดือน	
ตามวุฒิการศึกษา	47.4
ต่ำกว่าวุฒิการศึกษา	32.6
สูงกว่าวุฒิการศึกษา	15.8

ตารางที่ 119 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้าง มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ 45.3 รองลงมาได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ร้อยละ 15.8 มัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 13.7 มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 9.5 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) ร้อยละ 6.3 ปริญญาโทร้อยละ 5.3 ประถมศึกษาร้อยละ 3.2

สถานที่ที่พนักงาน ลูกจ้าง จบการศึกษาส่วนใหญ่ได้แก่ มหาวิทยาลัยร้อยละ 27.7 รองลงมาได้แก่โรงเรียนร้อยละ 24.1 วิทยาลัยร้อยละ 20.7 สถาบันร้อยละ 20.3 การศึกษานอกโรงเรียนร้อยละ 2.2 โรงเรียนพลตำรวจร้อยละ 1.1

สาขาวิชาเอกที่พนักงาน ลูกจ้าง จบเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ บัญชีร้อยละ 14.8 รองลงมาได้แก่ การจัดการ การจัดการทั่วไปร้อยละ 7.4 ภาษาอังกฤษร้อยละ 5.3 นิติศาสตรร้อยละ 4.2 พยาบาลร้อยละ 2.2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การตลาด อุตสาหกรรมร้อยละ 2.1 เท่ากัน

สาขา/วิชาโทส่วนใหญ่ ได้แก่ การจัดการ การจัดการทั่วไปร้อยละ 3.2 เครื่องกล บัญชีการเงินธนาคาร ภาษาญี่ปุ่น วิทยาการจัดการร้อยละ 1.1

พนักงาน ลูกจ้าง ส่วนใหญ่ได้ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินเดือนตามวุฒิการศึกษาร้อยละ 47.4 ต่ำกว่าวุฒิการศึกษาร้อยละ 32.6 สูงกว่าวุฒิการศึกษาร้อยละ 15.8

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศ

1. ลำดับความสำคัญของภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้างที่ใช้ในการทำงาน
2. ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 120 แสดงลำดับและร้อยละความสำคัญของภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้าง

การใช้ภาษาต่างประเทศ		พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
ภาษา	ลำดับ	
ภาษาอังกฤษ	1	87.4
ภาษาจีน	2	16.8
ภาษาญี่ปุ่น	2	16.8
ภาษาฝรั่งเศส	3	15.8
ภาษาพม่า	4	14.7
ภาษาเกาหลี	5	12.7
ภาษาเยอรมัน	6	9.5
ภาษาอื่นๆ	7	6.3
ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศ		
งานประชาสัมพันธ์/ต้อนรับ/ติดต่อทางโทรศัพท์		64.2
งานให้บริการ		61.1
การตลาด		26.3
มัคคุเทศก์		15.8
งานเลขานุการ		8.4
งานอื่นๆ		7.4

ตารางที่ 120 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้าง ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญในการทำงานเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 87.4 รองลงมาได้แก่ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นลำดับ 2 ด้วยจำนวนร้อยละ 16.8 เท่ากัน ภาษาฝรั่งเศสลำดับ 3 ร้อยละ 15.8 ภาษาพม่าลำดับ 4 ร้อยละ 14.7 ภาษาเกาหลีลำดับ 5 ร้อยละ 12.7 ภาษาเยอรมันลำดับ 6 ร้อยละ 9.5 ภาษาอื่นๆ ลำดับ 7 ร้อยละ 6.3

ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง ส่วนใหญ่ได้แก่ งานประชาสัมพันธ์ /ต้อนรับ/ติดต่อทางโทรศัพท์ร้อยละ 64.2 งานให้บริการร้อยละ 61.1 การตลาดร้อยละ 26.3 มัคคุเทศก์ร้อยละ 15.8 งานเลขานุการร้อยละ 8.4 งานอื่นๆ ร้อยละ 7.4

3. ทักษะทางภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน

ตารางที่ 121 แสดงร้อยละและระดับทักษะทางภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง ที่ใช้ในการทำงาน

การใช้ภาษาต่างประเทศ (N=95)					
ทักษะทางภาษาต่างประเทศ					
ภาษา	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปล/ล่าม
ภาษาอังกฤษ	37.9 ¹	30.5 ¹	32 ³	27.4 ⁴	25.3 ⁵
ภาษาจีน	7.4 ²	5.3 ³	5.3 ⁴	5.3 ⁴	5.3 ⁵
ภาษาญี่ปุ่น	3.2 ²	2.1 ¹²	2.1 ⁴	2.1 ²⁴	1.1 ¹²³⁵
ภาษาฝรั่งเศส	4.2 ²³	3.2 ¹²	5.3 ⁵	5.3 ³⁵	5.3 ⁵
ภาษาพม่า	4.2 ¹	2.1 ¹²³	4.2 ⁵	4.2 ³⁵	2.1 ²³
ภาษาเกาหลี	1.1 ¹	1.1 ¹	1.1 ²	1.1 ²	1.1 ¹
ภาษาเยอรมัน	1.1 ²³⁴	1.1 ²⁴	1.1 ³⁵	1.1 ⁴⁵	1.1 ²⁵
ภาษาอื่นๆ	2.1 ¹²	3.2 ²	2.1 ⁵	2.1 ⁵	2.1 ³

(¹²³⁴⁵ หมายถึง มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่เลย)

ตารางที่ 121 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้างมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน โดยแยกตามภาษาต่างๆ ได้ ดังนี้

ภาษาอังกฤษ พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 37.9 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 30.5 ระดับมากที่สุด การอ่านร้อยละ 32 ระดับน้อย การเขียนร้อยละ 27.4 ระดับน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 25.3 ระดับไม่เลย

ภาษาจีน พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 7.4 ระดับมาก การพูดร้อยละ 5.3 ระดับน้อย การอ่าน การเขียนร้อยละ 5.3 เท่ากัน ระดับน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย

ภาษาญี่ปุ่น พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 3.2 ระดับมาก การพูดร้อยละ 2.1 ระดับมากและมากที่สุด การอ่านร้อยละ 2.1 ระดับน้อยที่สุด การเขียนร้อยละ 2.1 ระดับน้อยที่สุด และมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 ระดับไม่เลย น้อย มาก และมากที่สุด

ภาษาฝรั่งเศส พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 4.2 ระดับน้อยและมาก การพูดร้อยละ 3.2 ระดับมากและมากที่สุด การอ่านร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย การเขียนร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลยและน้อย การแปล/ล่ามร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย

ภาษาพม่า พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟังร้อยละ 4.2 ระดับมากที่สุด การพูดร้อยละ 2.1 ระดับน้อย มาก และมากที่สุด การอ่านร้อยละ 4.2 ระดับไม่เลย การเขียนร้อยละ 4.2 ระดับน้อย และไม่เลย การแปล/ล่ามร้อยละ 2.1 ระดับน้อยและมาก

ภาษาเกาหลี พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟัง การพูดร้อยละ 1.1 เท่ากัน ระดับมากที่สุด การอ่าน การเขียนร้อยละ 1.1 เท่ากัน ระดับมาก การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 ระดับมากที่สุด

ภาษาเยอรมัน พนักงาน ลูกจ้างมีทักษะในการฟัง ร้อยละ 1.1 ระดับน้อยที่สุด น้อย และมาก การพูดร้อยละ 1.1 ระดับน้อยที่สุด และมาก การอ่านร้อยละ 1.1 ระดับไม่เลยและน้อย การเขียนร้อยละ 1.1 ระดับไม่เลย และน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 ระดับไม่เลย และมาก

4. ระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 122 แสดงร้อยละและระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ

การใช้ภาษาต่างประเทศ (N=95)					
ระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ					
ภาษา	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปล/ล่าม
ภาษาอังกฤษ	38.9 ²	37.9 ³	38.9 ³	32.6 ³	23.2 ⁵
ภาษาจีน	6.3 ³	4.2 ³	4.2 ⁴	4.2 ⁴	4.2 ⁴
ภาษาญี่ปุ่น	2.1 ³	2.1 ³	2.1 ²	1.1 ¹²³⁴	1.1 ¹²⁴⁵
ภาษาฝรั่งเศส	6.3 ⁴	4.2 ⁴	4.2 ⁵	5.3 ⁵	3.2 ⁵
ภาษาพม่า	4.2 ²	3.2 ²	3.2 ²	3.2 ³	3.2 ²
ภาษาเกาหลี	1.1 ¹	1.1 ²	1.1 ²	1.1 ²	1.1 ²
ภาษาเยอรมัน	2.1 ⁴	1.1 ⁴	1.1 ⁴	1.1 ⁴	-
ภาษาอื่นๆ	2.1 ¹	2.1 ¹	1.1 ¹²⁴⁵	1.1 ¹²⁴⁵	2.1 ²

(¹²³⁴⁵ หมายถึง ดี ค่อนข้างดี ไม่ค่อยดี ไม่ดี ใช้ไม่ได้เลย)

ตารางที่ 122 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยแยกตามภาษาต่างๆ ได้ ดังนี้

ภาษาอังกฤษ พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 38.9 ระดับค่อนข้างดี การพูดร้อยละ 37.9 ระดับไม่ค่อยดี การอ่านร้อยละ 38.9 ระดับไม่ค่อยดี การเขียนร้อยละ 32.6 ระดับไม่ค่อยดี การแปล/ล่ามร้อยละ 23.2 ระดับใช้ไม่ได้เลย

ภาษาจีน พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 6.3 ระดับไม่ค่อยดี การพูดร้อยละ 4.2 ระดับไม่ค่อยดี การอ่าน การเขียนร้อยละ 5.3 เท่ากัน ระดับน้อยที่สุด การแปล/ล่ามร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย

ภาษาญี่ปุ่น พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟัง การพูดร้อยละ 2.1 เท่ากัน ระดับไม่ค่อยดี การอ่านร้อยละ 2.1 ระดับค่อนข้างดี การเขียนร้อยละ 1.1 ระดับไม่ดี ไม่ค่อยดี ค่อนข้างดี และดี การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 ระดับใช้ไม่ได้เลย ไม่ดี ค่อนข้างดี และดี

ภาษาฝรั่งเศส พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 6.3 ระดับไม่ดี การพูดร้อยละ 4.2 ระดับไม่ดีและค่อนข้างดี การอ่านร้อยละ 4.2 ระดับใช้ไม่ได้เลย การเขียนร้อยละ 5.3 ระดับไม่เลย การแปล/ล่ามร้อยละ 3.2 ระดับใช้ไม่ได้เลย

ภาษาพม่า พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 4.2 ระดับค่อนข้างดี การพูด การอ่าน ร้อยละ 3.2 เท่ากัน ระดับค่อนข้างดี การเขียนร้อยละ 3.2 ระดับไม่ค่อยดี การแปล/ล่ามร้อยละ 3.2 ระดับค่อนข้างดี

ภาษาเกาหลี พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟังร้อยละ 1.1 ระดับดี การพูด การอ่าน การเขียน การแปล/ล่ามร้อยละ 1.1 เท่ากัน ระดับค่อนข้างดี

ภาษาเยอรมัน พนักงาน ลูกจ้างมีระดับทักษะในการฟัง ร้อยละ 2.1 ระดับไม่ดี การพูด การอ่าน และการเขียนร้อยละ 1.1 เท่ากัน ระดับไม่ดี

5. ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 123 แสดงร้อยละความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้าง

การใช้ภาษาต่างประเทศ (N=95)					
ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ					
ภาษา	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปล/ล่าม
ภาษาอังกฤษ	85.3	89.5	70.5	70.5	56.8
ภาษาจีน	27.4	30.5	23.2	23.2	16.8
ภาษาญี่ปุ่น	23.2	25.3	17.9	16.8	15.8
ภาษาฝรั่งเศส	26.3	26.3	20.0	16.8	14.7
ภาษาพม่า	5.3	4.2	5.3	5.3	4.2
ภาษาเกาหลี	-	1.1	-	-	-
ภาษาเยอรมัน	12.6	13.7	7.4	7.4	8.4
ภาษาอื่นๆ	-	-	1.1	1.1	1.1

ตารางที่ 123 แสดงให้เห็นความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง แยกตามภาษาต่างๆ ได้ดังนี้

ภาษาอังกฤษ พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังร้อยละ 85.3 การพูดร้อยละ 89.5 การอ่าน การเขียน ร้อยละ 70.5 เท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 56.8

ภาษาจีน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังร้อยละ 27.4 การพูดร้อยละ 30.5 การอ่าน การเขียน ร้อยละ 23.2 เท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 16.8

ภาษาญี่ปุ่น พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังร้อยละ 23.2 การพูดร้อยละ 25.3 การอ่านร้อยละ 17.9 การเขียน ร้อยละ 16.8 การแปล/ล่ามร้อยละ 15.8

ภาษาฝรั่งเศส พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดร้อยละ 26.3 เท่ากัน การอ่านร้อยละ 20 การเขียน ร้อยละ 16.8 การแปล/ล่ามร้อยละ 14.7

ภาษาพม่า พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังร้อยละ 5.3 การพูดร้อยละ 4.2 การอ่าน การเขียนร้อยละ 5.3 เท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 4.2

ภาษาเยอรมัน พนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการพัฒนาทักษะในการฟังร้อยละ 26.3 การพูดร้อยละ 13.7 การอ่าน และการเขียนร้อยละ 7.4 เท่ากัน การแปล/ล่ามร้อยละ 8.4

6. ความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทาง

ตารางที่ 124 แสดงร้อยละความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางของพนักงาน ลูกจ้าง

ความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทาง	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
การท่องเที่ยว	70.5
คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร	47.4
การเงิน ธุรกิจบัญชี	38.9
วัฒนธรรมการศึกษา	33.7
สุขภาพ การรักษายาบาล	21.1
กฎหมาย	18.9
อุตสาหกรรม	13.7
เกษตร	3.2
อื่นๆ	5.3

ตารางที่ 124 แสดงให้เห็นว่าพนักงาน ลูกจ้างมีความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางด้าน การท่องเที่ยวร้อยละ 70.5 ด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสารร้อยละ 47.4 ด้านการเงิน ธุรกิจ บัญชีร้อยละ 38.9 ด้านวัฒนธรรมการศึกษาร้อยละ 33.7 ด้านสุขภาพ การรักษายาบาลร้อยละ 21.1 ด้านกฎหมายร้อยละ 18.9 ด้านอุตสาหกรรมร้อยละ 13.7 ด้านเกษตรร้อยละ 3.2 และด้านอื่นๆ ร้อยละ 5.3

ตอนที่ 3 การเพิ่มพูนทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ

1. การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 125 แสดงร้อยละและระดับการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ

การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้าง	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
การฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงาน	32.6 ³
การดูงาน/ทัศนศึกษา	33.7 ³
การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา	33.7 ³
การเรียนเสริม	28.4 ¹
อื่นๆ	6.3 ¹

(¹²³⁴⁵ หมายถึง มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่เลย)

ตารางที่ 125 แสดงให้เห็นว่า พนักงาน ลูกจ้าง ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศในเรื่องการฝึกอบรม/ฝึกปฏิบัติงานร้อยละ 32.6 ระดับน้อย การดูงาน/ทัศนศึกษา การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาร้อยละ 33.7 เท่ากัน ในระดับน้อย การเรียนเสริมร้อยละ 28.4 ระดับมากที่สุด และอื่นๆ ร้อยละ 6.3 ระดับมากที่สุด

2. แหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 126 แสดงร้อยละ ระดับและแหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของพนักงาน ลูกจ้าง

แหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศ	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
รายการวิทยุ	31.6 ³
รายการโทรทัศน์	31.6 ⁴
ภาพยนตร์	32.6 ³
สื่อพิมพ์ภาษาต่างประเทศ เช่น หนังสือพิมพ์	37.9 ³
การทำงาน	31.6 ³
การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ	25.3 ³
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet	30.5 ⁴
อื่นๆ	3.2 ¹

(¹²³⁴⁵ หมายถึง มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่เลย)

ตารางที่ 126 แสดงให้เห็นว่า พนักงาน ลูกจ้างเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันจากแหล่งต่างๆ ในระดับมากน้อยดังนี้ จากรายการวิทยุร้อยละ 31.6 ระดับน้อย รายการโทรทัศน์ร้อยละ 31.6 ระดับน้อยที่สุด จากภาพยนตร์ร้อยละ 32.6 ระดับน้อย สื่อพิมพ์ภาษาต่างประเทศ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จุลสาร ร้อยละ 37.9 ระดับน้อย จากการทำงานร้อยละ 31.6 ระดับน้อย จากการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศร้อยละ 25.3 ระดับน้อย จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet ร้อยละ 30.5 ระดับน้อยที่สุด จากแหล่งอื่นๆ ร้อยละ 3.2 ระดับมากที่สุด

3. วิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศที่คิดว่าดีที่สุด

ตารางที่ 127 แสดงร้อยละความคิดเห็นวิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศที่พนักงาน ลูกจ้างคิดว่าดีที่สุด

วิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศ	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
สนทนากับชาวต่างชาติในที่ทำงาน/การทำงาน	76.8
ศึกษาเพิ่มเติม	32.6
จัดอบรม	21.0
อ่านหนังสือพิมพ์/ดูภาพยนตร์ต่างประเทศ	16.8
ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน	4.2

ตารางที่ 127 แสดงให้เห็นว่า พนักงาน ลูกจ้างคิดว่าวิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศต่อไปนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด สนทนากับชาวต่างชาติในที่ทำงาน/การทำงานร้อยละ 76.8 ศึกษาเพิ่มเติมร้อยละ 32.6 จัดอบรมร้อยละ 21 อ่านหนังสือพิมพ์/ดูภาพยนตร์ต่างประเทศร้อยละ 16.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันร้อยละ 4.2

ตอนที่ 4 ปัญหา

1. ปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะ

ตารางที่ 128 แสดงร้อยละปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง

ปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศ	พนักงาน ลูกจ้าง (N=95)
ไม่มีเวลา	61.1
ขาดทุนทรัพย์	48.4
ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้าง	38.9
ขาดความมั่นใจ	32.6
มีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับการศึกษาภาษาต่างประเทศ	11.6
มีความรู้สึกที่ไม่ดีกับชาวต่างประเทศ	2.1
ไม่เห็นความจำเป็น	1.1
อื่นๆ	2.1

ตารางที่ 128 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง อยู่
ที่ไม่มีเวลาร้อยละ 61.1 รองลงมาได้แก่ ขาดทุนทรัพย์ร้อยละ 48.4 ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน/
นายจ้างร้อยละ 38.9 ขาดความมั่นใจร้อยละ 32.6 มีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับการศึกษาภาษาต่าง
ประเทศ ร้อยละ 11.6 มีความรู้สึกที่ไม่ดีกับชาวต่างประเทศร้อยละ 2.1 ไม่เห็นความจำเป็นร้อยละ
1.1 อื่นๆ ร้อยละ 2.1

บทที่ 5
สรุปผล อภิปราย ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้บริหารตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัยสามารถรวบรวมเป็นกลุ่มแยกตามประเด็นคำถามของผู้บริหารทั้ง 5 ระดับ คือระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 129 สรุปร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม ผู้บริหาร	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ข้อมูลทั่วไป							
ร้อยละสังกัดรัฐบาล	70.6	87.5	94.1	94.1	94.1	88.2	75.0
ร้อยละสังกัดเอกชน	29.4	12.5	5.9	5.9	5.9	11.8	25
ภาษาหลักที่ใช้ในการสอน							
ร้อยละภาษาอังกฤษ	52.9	33.3	100	100	100	100	100
ร้อยละภาษาเยอรมัน	-	-	5.9	5.9	-	-	37.5
ร้อยละภาษาจีน	-	4.2	11.8	-	23.5	8.8	75
ร้อยละภาษาฝรั่งเศส	-	-	52.9	5.9	5.9	17.6	62.5
ร้อยละภาษาญี่ปุ่น	-	-	17.6	11.8	5.9	17.6	100
ขนาดสถานศึกษา							
ร้อยละขนาดเล็ก	17.7	33.3	-	17.6	94.1	29.4	-
ร้อยละขนาดกลาง	35.3	41.7	-	82.4	5.9	11.8	-
ร้อยละขนาดใหญ่	47	25	23.5	-	-	11.8	-
ร้อยละขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	76.5	-	-	47.1	100

สัดส่วนผู้สอน							
ร้อยละภาษาอังกฤษ	1 : 50	1 : 31	1 : 50	1 : 45	1 : 45	1 : 45	-
ร้อยละภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-
ร้อยละภาษาจีน	-	1 : 37	1 : 45	-	-	1 : 45	-
ร้อยละภาษาฝรั่งเศส	-	-	1 : 45	-	-	-	-
ร้อยละภาษาญี่ปุ่น	-	-	1 : 45	-	-	-	-
คุณวุฒิ							
ร้อยละต่ำกว่าปริญญาตรี	15.0	4.3	-	-	14.3	-	-
ร้อยละปริญญาตรี	75.0	87.0	72.2	83	65.3	62.1	100
ร้อยละปริญญาโท	5.0	8.7	27.8	14.9	20.4	37.9	76.9
ร้อยละปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	9.62
วิชาเอก(ป.ตรี)							
ร้อยละจบตรงสาขา	11.3	15.7	80.6	91.5	77.6	89.7	94.2
ร้อยละจบไม่ตรงสาขา	88.7	84.3	22.2	6.4	22.4	10.4	5.8
แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา							
ร้อยละห้องสมุดของโรงเรียน	94.1	100	100	100	94.1	94.1	100
ร้อยละห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษ	-	-	70.6	70.6	70.6	47.1	100
ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา							
ร้อยละไม่มีคอมพิวเตอร์	-	-	35.3	17.6	29.4	17.6	-
ร้อยละมี 40 – 199 เครื่อง	88.2	100	29.4	29.4	5.9	23.5	-
ร้อยละไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา	-	-	23.5	11.8	35.3	11.8	*
ร้อยละมี 40 – 99 เครื่อง	76.5	100	52.9	64.7	41.7	29.4	*
ร้อยละมี 100 เครื่องขึ้นไป	-	-	11.8	-	5.9	-	100
ร้อยละไม่มีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง	-	-	35.3	94.1	94.1	29.4	25.0

ร้อยละมี 1 ศูนย์	-	-	52.9	5.9	5.9	70.6	-
ร้อยละมีมากกว่า 1 ศูนย์	11.8	100	11.8	-	-	-	-
ร้อยละมีระบบอินเทอร์เน็ต	-	-	-	-	-	-	100
ร้อยละมีซอฟต์แวร์การสอนภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	62.5

* สถาบันอุดมศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษามีระหว่าง 32-200 เครื่อง แล้วแต่นาถนของสถาบัน

ตารางที่ 129 แสดงผลของการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 5 ระดับการศึกษา โดยเริ่มที่เรื่องสังกัดของสถานศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับมัธยมศึกษาและต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 94.1 ต่ำสุด 70.6) สรุปได้ว่า โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาทุกขนาดสังกัดรัฐบาลมากที่สุด โรงเรียนระดับอนุบาลสังกัดรัฐบาลน้อยที่สุด ที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นภาษาหลักที่ใช้ในการสอน กรณีภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 33.3) สรุปได้ว่าภาษาอังกฤษมีสอนมากที่สุดในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ในระดับประถมศึกษา มีสอนน้อยที่สุด มีสอนระดับปานกลางคือระดับอนุบาล

ภาษาเยอรมัน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง (สูงสุด 37.5 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่าภาษาเยอรมันมีสอนมากในระดับอุดมศึกษา มีสอนน้อยในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง

ภาษาจีน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 75.0 ต่ำสุด 4.2) สรุปได้ว่าภาษาจีนมีสอนมากที่สุดในระดับอุดมศึกษา มีสอนน้อยที่สุดในระดับประถมศึกษา มีสอนปานกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ขนาดใหญ่และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ภาษาฝรั่งเศส ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็ก (สูงสุด 62.5 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่าภาษาฝรั่งเศสมีสอนมากที่สุดในระดับอุดมศึกษา มีสอนน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีสอนปานกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ภาษาญี่ปุ่น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่าภาษาญี่ปุ่นมีสอนมากที่สุดในระดับอุดมศึกษา มีสอนน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก มีสอนปานกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นของขนาดสถานศึกษา เป็นดังนี้ อนุบาลร้อยละ 35.3 จะเป็นขนาดกลาง ประถมศึกษาร้อยละ 41.7 จะเป็นขนาดกลาง มัธยมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.5) จะเป็นขนาดใหญ่ พิเศษ มัธยมขนาดกลางร้อยละ 82.4 จะเป็นขนาดกลาง มัธยมขนาดเล็กร้อยละ 94.1 จะเป็นขนาดเล็ก อาชีวศึกษาร้อยละ 47.1 จะเป็นขนาดใหญ่พิเศษ และอุดมศึกษาร้อยละ 100 จะเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

ประเด็นสัดส่วนผู้สอนมีดังนี้ ภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาลและโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 1 : 50 ต่ำสุด 1 : 31) สรุปได้ว่าภาษาอังกฤษมีสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนมากที่สุดในระดับอนุบาลและโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ในระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนน้อยที่สุด มีสัดส่วนปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ภาษาจีน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 1 : 45 ต่ำสุด 1 : 37) สรุปได้ว่าภาษาจีนมีสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนมากในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และระดับอาชีวศึกษา ในระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนน้อย

ประเด็นคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 15 ต่ำสุด 4.3) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีพบในระดับอนุบาลมากที่สุด ในระดับประถมศึกษาพบผู้สอนที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด พบระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก

ประเด็นคุณวุฒิปริญญาตรี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 62.1) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีปริญญาตรีพบในระดับอุดมศึกษามากที่สุดในระดับอาชีวศึกษาพบผู้สอนที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีน้อยที่สุด พบระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ระดับประถมศึกษา ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นคุณวุฒิปริญญาโท ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 76.9 ต่ำสุด 5.0) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีปริญญาโทพบในระดับอุดมศึกษามากที่สุดในระดับอนุบาลพบผู้สอนที่มีคุณวุฒิปริญญาโตน้อยที่สุด พบระดับปานกลางได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นคุณวุฒิปริญญาเอก พบในระดับอุดมศึกษาเพียงระดับเดียว ร้อยละ 9.62

ประเด็นปริญญาตรี วิชาเอกตรงสาขา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 94.2 ต่ำสุด 11.3) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีวิชาเอกตรงกับสาขาที่สอนพบในระดับอุดมศึกษามากที่สุดในระดับอนุบาลพบผู้สอนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวน้อยที่สุด พบระดับปาน

กลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นปริญาตรี วิชาเอกไม่ตรงสาขา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา (สูงสุด 88.7 ต่ำสุด 5.8) สรุปได้ว่าผู้สอนที่มีวิชาเอกไม่ตรงกับสาขาที่สอนพบในระดับอนุบาลมากที่สุด ในระดับอุดมศึกษาพบผู้สอนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวน้อยที่สุด พบระดับปานกลางได้แก่ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นแหล่งการเรียนรู้ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้ ประเด็นห้องสมุดของโรงเรียน ตัวเลขสูงสุดและตัวเลขต่ำสุดไม่ต่างกันมากนัก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 94.1) สรุปได้ว่าสถาบันการศึกษาเกือบทุกสถาบันมีห้องสมุดของโรงเรียน

ประเด็นห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่าระดับอุดมศึกษามีห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ระดับอาชีวศึกษามีน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมทั้งสามขนาด

ประเด็นห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่าระดับอุดมศึกษามีห้องสมุดของหมวดวิชา/สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ระดับอาชีวศึกษามีน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมทั้งสามขนาด

ประเด็นข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ผลของการสังเคราะห์เป็นดังนี้ ประเด็นไม่มีคอมพิวเตอร์ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ (ต่ำสุด 17.6 สูงสุด 35.3) สรุปได้ว่าโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์มากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก

ประเด็นมีคอมพิวเตอร์ 40 – 199 เครื่อง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ระหว่าง 40 – 199 มากที่สุด โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีเครื่องคอมพิวเตอร์ระหว่าง 40 – 199 น้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และอาชีวศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (ต่ำสุด 11.8 สูงสุด 35.3) สรุปได้ว่าโรงเรียน

มัธยมศึกษาตอนกลาง และอาชีวศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษามากที่สุด โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีห้องปฏิบัติการน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่

ประเด็นในห้องปฏิบัติการทางภาษามี 40 – 99 เครื่อง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 29.4) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษา มีเครื่องระหว่าง 40 – 99 มากที่สุด ระดับอาชีวศึกษามีเครื่องระหว่าง 40 – 99 น้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยม ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นในห้องปฏิบัติการทางภาษามี 100 เครื่องขึ้นไป ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่า ระดับอุดมศึกษามี 100 เครื่องขึ้นไปมากที่สุด โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมี 100 เครื่องขึ้นไปน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่

ประเด็นไม่มีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 25 ต่ำสุด 14.1) สรุปได้ว่า ระดับอุดมศึกษาศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองมากที่สุด โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีน้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นมี 1 ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 70.6 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษามี 1 ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองมากที่สุด โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมี 1 ศูนย์น้อยที่สุด มีระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่

ประเด็นมีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองมากกว่า 1 ศูนย์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่และระดับอนุบาล (สูงสุด 100 ต่ำสุด 11.8) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษา มีศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเองมากกว่า 1 ศูนย์มากที่สุด โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีมากกว่า 1 ศูนย์น้อยที่สุด

ตารางที่ 130 สรุปร้อยละการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ							
ร้อยละตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร	88.2	95.8	100	100	100	100	-
ร้อยละตามความต้องการของนักเรียน	58.2	50	88.2	76.5	58.8	41.2	-
ร้อยละตามความต้องการของผู้ปกครอง	70.6	58.3	58.8	17.6	41.2	11.8	-
ร้อยละตามความต้องการของตลาดแรงงาน	-	8.3	23.5	17.6	23.5	58.8	-
ร้อยละมีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน	70.6	75.0	82.4	58.8	76.5	47.1	100
ร้อยละมีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ	76.5	79.2	94.1	70.6	100	76.5	-
ร้อยละมีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	41.2	50.0	100	82.4	100	94.1	87.5
ร้อยละร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	100
ร้อยละฝึกอบรมผู้สอน	82.4	91.6	82.4	82.4	82.4	88.2	-
ร้อยละฝึกอบรมผู้สอน/ให้ผู้สอนไปดูงาน	-	-	-	-	-	-	87.5
ร้อยละให้ผู้สอนดูงานทั้งในและต่างประเทศ	17.7	25	-	-	-	-	-
ร้อยละให้ผู้สอนดูงานต่างประเทศ	-	-	29.4	11.8	5.9	-	-
ร้อยละให้ผู้สอนดูงานในประเทศ	-	-	47.1	29.4	29.4	5.9	-

ร้อยละให้ผู้สอนเข้าร่วม ประชุม/ สัมมนา	47.1	58.3	88.2	76.5	76.5	64.7	75.0
ร้อยละให้ผู้สอนศึกษาต่อ	41.2	16.6	88.2	70.6	58.8	47.1	87.5

ตารางที่ 130 สรุปผลการสังเคราะห์เรื่องการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาด และระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 100 ต่ำสุด 88.2) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาด และระดับอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตรมากที่สุด ระดับอนุบาลจัดการเรียนการสอนลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด จัดในระดับปานกลางได้แก่ ระดับประถมศึกษา

ประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 88.2 ต่ำสุด 41.2) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่จัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียนมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษา จัดการเรียนการสอนลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด จัดในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอนุบาล และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้ปกครอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 70.6 ต่ำสุด 11.8) สรุปได้ว่า ระดับอนุบาลจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้ปกครองมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด จัดในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของตลาดแรงงาน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 58.8 ต่ำสุด 8.3) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของตลาดแรงงานมากที่สุด และระดับประถมศึกษาจัดการเรียนการสอนลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด จัดในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นมีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 100 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่า ระดับอุดมศึกษามีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษามีการหาข้อมูลดังกล่าวน้อยที่สุด มีการหาข้อมูลในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ระดับประถมศึกษา ระดับอนุบาล และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นมีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 100 ต่ำสุด 70.6) สรุปได้ว่าโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดกลางมีการพัฒนาดังกล่าวน้อยที่สุด มีการพัฒนาระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นมีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 100 ต่ำสุด 41.2) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดเล็กมีการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และระดับอนุบาลมีการจัดสรรดังกล่าวน้อยที่สุด มีการจัดสรรระดับปานกลางได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และ ระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นฝึกอบรมผู้สอนภาษาต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก (สูงสุด 91.6 ต่ำสุด 82.4) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษาฝึกอบรมผู้สอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และระดับอนุบาลโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กฝึกอบรมผู้สอนน้อยที่สุด มีการฝึกอบรมระดับปานกลางได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 88.2 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนามากที่สุด และระดับอนุบาลให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนาน้อยที่สุด ให้ผู้สอนเข้าร่วมประชุม/สัมมนาในระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษา

ประเด็นให้ผู้สอนศึกษาต่อ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 88.2 ต่ำสุด 16.6) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ให้ผู้สอนศึกษาต่อมากที่สุด และระดับประถมศึกษาให้ผู้สอนศึกษาต่อน้อยที่สุด ให้ผู้สอนศึกษาต่อระดับปานกลางได้แก่ ระดับอุดมศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาล

ตารางที่ 131 สรุปร้อยละการปรับปรุงหลักสูตรภาษาต่างประเทศ วิธีการรับผู้สอนของผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้บริหาร	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
การปรับปรุงหลักสูตร			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละมากกว่า 1 ครั้ง/ปี	-	-	-	-	-	7.7	-
ร้อยละ 1 ปี/ครั้ง	36.4	79.2	86.7	83.3	80.0	76.9	25.0
ร้อยละ 2 ปี/ครั้ง	-	-	13.3	16.7	20.0	15.4	-
วิธีการรับผู้สอน							
ร้อยละจากบัญชีรายชื่อที่ กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีว ศึกษาคัดเลือกไว้	5.8	33.3	64.7	88.2	88.2	47.1	-
ร้อยละสอบคัดเลือก	23.5	8.3	52.9	29.4	41.2	64.7	-
ร้อยละสอบสัมภาษณ์	41.2	33.3	29.4	41.2	35.3	70.6	-
ร้อยละผลการเรียน	23.5	12.5	17.6	11.8	17.6	41.2	-
ร้อยละประวัติส่วนตัว	35.3	29.1	35.3	11.8	17.6	41.2	-

ตารางที่ 131 สรุปประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร และวิธีการรับผู้สอนดังนี้ ประเด็นการปรับปรุงหลักสูตรมากกว่า 1 ครั้ง/ปี มีเพียงระดับอาชีวศึกษาเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 7.7

ประเด็นการปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี/ครั้ง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา (สูงสุด 86.7 ต่ำสุด 25.0) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีการปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี/ครั้งมากที่สุด และระดับอุดมศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี/ครั้งน้อยที่สุด มีการปรับปรุงระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับประถมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาล ตามลำดับ

ประเด็นการปรับปรุงหลักสูตร 2 ปี/ครั้ง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ (สูงสุด 20 ต่ำสุด 13.3) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีการปรับปรุงหลักสูตร 2 ปี/ครั้งมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีการปรับปรุงหลักสูตร 2 ปี/ครั้งน้อยที่สุด มีการปรับปรุงระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนจากบัญชีรายชื่อที่กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 88.2 ต่ำสุด 5.8) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กรับผู้สอนจากบัญชีรายชื่อที่

กรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษาคัดเลือกไว้มากที่สุด และระดับอนุบาลรับผู้สอนด้วยลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด มีการรับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนโดยการสอบคัดเลือก ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถม (สูงสุด 64.7 ต่ำสุด 8.3) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษารับผู้สอนโดยการสอบคัดเลือกมากที่สุด และระดับประถมศึกษารับผู้สอนโดยวิธีดังกล่าวน้อยที่สุด รับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และระดับประถมศึกษา ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับอนุบาล ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนโดยการสอบสัมภาษณ์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ (สูงสุด 70.6 ต่ำสุด 29.4) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษารับผู้สอนโดยการสอบสัมภาษณ์มากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่รับผู้สอนโดยวิธีดังกล่าวน้อยที่สุด รับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนโดยคุณผลการเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (สูงสุด 41.2 ต่ำสุด 11.8) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษารับผู้สอนโดยคุณผลการเรียนมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางรับผู้สอนโดยวิธีดังกล่าวน้อยที่สุด รับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นการรับผู้สอนโดยดูประวัติส่วนตัว ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (สูงสุด 41.2 ต่ำสุด 11.8) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษารับผู้สอนโดยดูประวัติส่วนตัวมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางรับผู้สอนโดยวิธีดังกล่าวน้อยที่สุด รับผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ตามลำดับ

ตารางที่ 132 สรุปร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้บริหาร	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละผู้สอนไม่เพียงพอ	64.7	58.3	58.8	58.8	52.9	52.9	-
ร้อยละผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษา	58.8	83.3	17.6	5.9	17.6	17.6	-
ร้อยละผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป	64.7	58.3	82.4	100	94.1	64.7	-
ร้อยละจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป	52.9	41.6	82.4	58.8	23.5	58.8	-
ร้อยละขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ	88.2	79.1	64.7	100	82.4	76.4	-
ร้อยละนักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน	64.7	70.8	88.2	94.1	94.1	82.4	-
ร้อยละนักเรียนไม่กล้าแสดงออก	47.1	45.8	82.4	82.4	82.4	100	-
ร้อยละงบประมาณมีไม่เพียงพอ	-	-	47.1	58.8	64.7	41.2	-

ตารางที่ 132 สรุปประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับปัญหา ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้ ประเด็นผู้สอนไม่เพียงพอ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษา(สูงสุด 64.7 ต่ำสุด 52.9) สรุปได้ว่า ระดับอนุบาลมีปัญหาผู้สอนไม่เพียงพอมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษามีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด มีปัญหาระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 83.3 ต่ำสุด 5.9) สรุปได้ว่า ระดับประถมศึกษามีปัญหาผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษามากที่สุด และโรงเรียนมัธยมขนาดกลางมีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด มีปัญหาระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา(สูงสุด 100 ต่ำสุด 58.3) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางมีปัญหาผู้สอนมีภาระงานมากเกินไปมากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษามีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นจำนวนผู้เรียนต่อห้องมากเกินไป ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก (สูงสุด 82.4 ต่ำสุด 23.5) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องมากเกินไปมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กมีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา ระดับอนุบาล และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ (สูงสุด 100 ต่ำสุด 64.7) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ระดับประถมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นนักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 94.1 ต่ำสุด 64.7) สรุปได้ว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กนักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียนมากที่สุด และระดับอนุบาลมีปัญหาดังกล่าวน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 100 ต่ำสุด 47.1) สรุปได้ว่า ในระดับอาชีวศึกษานักเรียนไม่กล้าแสดงออกมากที่สุด และระดับอนุบาลไม่กล้าแสดงออกน้อยที่สุด ระดับปานกลางได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

2. สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้สอน
ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัยสามารถรวบรวมเป็นกลุ่มแยกตามประเด็นคำถามของผู้สอนทั้ง 5
ระดับ คือระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 133 สรุปร้อยละและลำดับของข้อมูลทั่วไปของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
ข้อมูลทั่วไป			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละเพศหญิง	98.7	77.4	94.12	84.31	76.47	76.47	76.92
ร้อยละอายุมากกว่า 40 ปี	45.0	60.08	76.47	37.25	33.33	44.12	40.4
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ	11.3	15.7	63.89	82.98	65.31	58.62	40.4
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส	-	-	63.64	50.0	100	-	17.3
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น	-	-	33.33	-	-	-	13.5
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาจีน	-	-	-	-	-	66.67	13.5
ร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาเยอรมัน	-	-	100	-	-	-	5.8
ร้อยละปริญญาตรีวิชาโทภาษาอังกฤษ	-	6.1	5.56	2.13	-	6.90	-
ร้อยละปริญญาตรีวิชาโทภาษาฝรั่งเศส	4.7	-	27.27	-	100	-	-
ร้อยละปริญญาตรีวิชาโทภาษาญี่ปุ่น	-	-	33.33	100	-	-	-
ร้อยละปริญญาตรีวิชาโทภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-
ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาอังกฤษ	-	-	13.89	8.51	10.20	31.03	37.5
ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส	-	-	18.18	-	-	-	20

ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	15.0
ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาจีน	-	-	-	-	-	33.33	-
ร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	7.5
ร้อยละประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี	-	-	86.28	54.90	52.94	52.94	-
ร้อยละไม่เคยมีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ	86.25	93.04	52.94	94.12	90.20	85.29	-
ร้อยละประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ	-	1.73	29.41	3.92	5.88	8.82	-
การเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษา							
ร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในช่วง 5 ปี โดยการศึกษาต่อในประเทศ	8.75	6.95	19.61	11.76	15.69	14.71	-
ร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในช่วง 5 ปี โดยการศึกษาต่อในต่างประเทศ	-	-	1.96	-	-	-	-
ร้อยละการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา	25.00	46.95	74.51	78.43	76.47	47.06	-

ตารางที่ 133 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละเพศหญิง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล และต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กและระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 98.7 ต่ำสุด 76.47) แสดงว่าผู้สอนที่เป็นเพศหญิงพบในโรงเรียนระดับอนุบาลมากที่สุด และในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กและระดับอาชีวศึกษาน้อยที่สุด ในระดับอื่นๆ สามารถเรียงได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ มัธยมศึกษากลาง ระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละอายุผู้สอนมากกว่า 40 ปี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 33.33) แสดงว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีผู้สอนที่มีอายุมากกว่า 40 ปีมากที่สุด และโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีผู้สอนที่อายุมากกว่า 40 ปีน้อยที่สุด ที่เหลือจากนี้เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ผู้สอนในประถมศึกษา ระดับอนุบาลศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางตามลำดับ

ประเด็นร้อยละปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง ต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 82.98 ต่ำสุด 11.3) แสดงว่าร้อยละผู้สอนภาษาต่างประเทศ ที่จบปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษพบมากที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง และพบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ที่เหลือจากนี้เรียงตามลำดับได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละปริญญาโทวิชาเอกภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง (สูงสุด 37.5 ต่ำสุด 8.51) สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนภาษาต่างประเทศที่สำเร็จปริญญาโทวิชาเอกภาษาอังกฤษพบมากที่สุดในระดับอุดมศึกษา และพบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง

ประเด็นร้อยละประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กและระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 86.28 ต่ำสุด 52.94) สรุปได้ว่าร้อยละผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี พบมากที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และพบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กและระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นร้อยละไม่เคยมีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ (สูงสุด 94.12 ต่ำสุด 52.94) สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศมากที่สุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา และร้อยละผู้สอนที่มีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศมากที่สุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ สำหรับผู้สอนระดับอื่นๆ ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ (ตัวเลขอยู่ ระหว่าง 93.12 - 85.29)

ประเด็นร้อยละประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 29.41 ต่ำสุด 1.73) สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ที่เคยมีประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมีจำนวนมากที่สุด และร้อยละผู้สอนน้อยที่สุดพบในระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศมากที่สุด และจำนวนร้อยละน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในต่างประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี มีเพียงข้อมูลจากผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่

ประเด็นร้อยละการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา พบว่า ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 78.43 ต่ำสุด 25.00) สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา กลางเข้าร่วมอบรม/สัมมนามากที่สุด และน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ในขณะที่

ที่ร้อยละผู้สอนระดับมัธยมมีความไม่แตกต่างกันมากนัก (ระหว่าง 76.47 – 74.51) และร้อยละของผู้สอนระดับประถมศึกษาและอาชีวศึกษาก็มีความใกล้เคียงกัน (ระหว่าง 47.06 – 46.95)

ตารางที่ 134 สรุปร้อยละและลำดับทักษะกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ทักษะกับภาษาเป้าหมาย							
ร้อยละถนัดทักษะการฟัง	-	-	56.86	47.06	37.25	41.18	-
ร้อยละถนัดทักษะการพูด	27.50	10.43	66.67	47.06	37.25	70.59	-
ร้อยละถนัดทักษะการอ่าน	15.0	17.39	74.51	76.47	49.02	79.41	-
ร้อยละถนัดทักษะการเขียน	21.25	14.78	58.82	45.10	84.31	44.12	-
ร้อยละถนัดเนื้อหาไวยากรณ์	3.75	20.0	82.36	80.39	84.31	55.88	-
ร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการฟังในการสอน	56.16	52.21	72.55	56.86	66.67	67.67	-
ร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการพูดในการสอน	48.0	51.82	64.71	60.75	76.47	76.47	-
ร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านในการสอน	44.44	48.67	64.71	62.0	64.71	67.65	-
ร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการเขียนในการสอน	47.44	50.88	56.86	43.14	62.75	61.75	-
ลำดับทักษะการฟังที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย	3	4	1	1	1	1	-
ลำดับทักษะการพูดที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย	1	2	2	2	2	2	-
ลำดับทักษะการอ่านที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย	2	3	3	3	3	3	-
ลำดับทักษะการเขียนที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย	4	1	4	4	4	4	-
ทักษะที่ต้องการพัฒนา							
ลำดับทักษะการฟัง	1	1	1	1	1	1	3
ลำดับทักษะการพูด	1	2	2	2	2	2	1
ลำดับทักษะการอ่าน	2	2	3	3	3	3	3
ลำดับทักษะการเขียน	3	3	4	4	4	4	2

ตารางที่ 134 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละถนัดทักษะการฟัง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 56.86 ต่ำสุด 37.25) ตัวเลขระดับกลางอยู่ที่ 47.06 – 41.18 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มากที่สุดที่ถนัดทักษะการฟัง ร้อยละผู้สอนที่ถนัดทักษะการฟังน้อยที่สุดพบในโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ผู้สอนระดับปานกลางได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางและระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นร้อยละถนัดทักษะการพูด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 70.59 ต่ำสุด 10.43) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 66.67 – 27.50 สรุปได้ว่าร้อยละผู้สอนที่ถนัดทักษะการพูดพบมากที่สุดในระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับประถมศึกษา พบมากรองลงมาได้แก่ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละถนัดทักษะการอ่าน ตัวเลขสูงสุดอยู่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 79.41 ต่ำสุด 15) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 76.47 – 17.39 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่ถนัดทักษะการอ่านพบมากที่สุดในผู้สอนระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาได้แก่ ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมตามลำดับ

ประเด็นร้อยละถนัดทักษะการเขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถม (สูงสุด 84.31 ต่ำสุด 14.78) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 58.82 – 21.25 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่ถนัดทักษะการเขียนพบมากที่สุดในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก พบน้อยที่สุดในระดับประถม ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาได้แก่ ผู้สอนในโรงเรียนมัธยม ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละถนัดเนื้อหาไวยากรณ์ ตัวเลขสูงสุดอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 84.31 ต่ำสุด 3.75) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 82.36 – 20.00 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่ถนัดเนื้อหาไวยากรณ์พบมากที่สุดในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก พบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาได้แก่ ผู้สอนในโรงเรียนมัธยม ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการฟัง ตัวเลขสูงสุดอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถม (สูงสุด 72.55 ต่ำสุด 52.21) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 67.67 – 56.16 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่สามารถใช้ทักษะการฟังพบมากที่สุดในผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ พบน้อยที่สุดในระดับประถม ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดกลาง และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการพูด ตัวเลขสูงสุดอยู่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กและระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 48.00) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 64.71 – 51.82 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่สามารถใช้ทักษะการพูดพบมากที่สุดกับผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กและระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาตามลำดับได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการอ่าน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 67.65 ต่ำสุด 44.44) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 64.71 – 48.67 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่สามารถใช้ทักษะการอ่านพบมากที่สุดกับผู้สอนระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับอนุบาล ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาตามลำดับได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะการเขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (สูงสุด 62.75 ต่ำสุด 43.14) ตัวเลขระดับกลางอยู่ระหว่าง 61.75 – 47.44 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่สามารถใช้ทักษะการเขียนพบมากที่สุดกับผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก พบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ร้อยละผู้สอนที่พบมากเรียงลงมาตามลำดับได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ระดับประถมศึกษา และระดับอนุบาล

ประเด็นลำดับทักษะการฟังที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 1 ผู้สอนระดับอนุบาล ให้เป็นลำดับ 3 และผู้สอนระดับประถมศึกษาให้เป็นลำดับ 4

ประเด็นลำดับทักษะการพูดที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย ผู้สอนระดับอนุบาลให้เป็นลำดับ 1 ผู้สอนระดับประถม ระดับมัธยม ระดับอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 2

ประเด็นลำดับทักษะการอ่านที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย ผู้สอนระดับอนุบาลให้เป็นลำดับ 2 ผู้สอนระดับประถม ระดับมัธยม ระดับอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 3

ประเด็นลำดับทักษะการเขียนที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาเป้าหมาย ผู้สอนระดับประถมให้เป็นลำดับ 1 ผู้สอนระดับอนุบาล ระดับมัธยม ระดับอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 4

ประเด็นลำดับทักษะที่ต้องการพัฒนามากที่สุด ทักษะการฟัง ผู้สอนระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 1 ผู้สอนระดับอุดมศึกษาให้เป็นลำดับ 3 ทักษะการพูด ผู้สอนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 2 ผู้สอนระดับอนุบาลและระดับอุดมศึกษาให้เป็นลำดับ 1 ทักษะการอ่านผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษาให้เป็นลำดับ 2 ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษาให้เป็นลำดับ 3 ทักษะการเขียนผู้สอน

ระดับอุดมศึกษาให้เป็นลำดับ 2 ผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษาให้เป็นลำดับ 3 ผู้สอนระดับ
มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ให้เป็นลำดับ 4

ตารางที่ 135 สรุปร้อยละกิจกรรมกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
กิจกรรมกับภาษาเป้าหมาย			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฟังเพลงที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	40.67	39.44	54.90	58.00	65.31	51.52	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฟังข่าวที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	-	-	54.90	54.90	60.00	47.06	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการดูภาพยนตร์ที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	26.31	35.13	47.06	52.94	54.90	61.76	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฟังรายการวิทยุที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	30.50	31.81	49.02	45.10	50.00	51.52	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการดูโทรทัศน์ที่ช่วยให้มีทักษะดีขึ้น	25.42	33.63	62.75	62.75	66.67	63.64	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์/Internet	29.31	28.18	58.82	52.94	43.14	60.61	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการสนทนากับชาวต่างประเทศ	29.82 ^b	28.30 ^b	47.06 ²	40.00 ¹	35.29 ¹	35.29 ¹	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ	39.13	33.01	60.78	54.90	58.82	58.82	-
ร้อยละการใช้การร้องเพลงเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	31.3 ⁵
ร้อยละการใช้การเล่นละครเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	37.5 ⁵
ร้อยละการใช้การเล่าเรื่องเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	50 ²
ร้อยละการใช้การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชนเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	50 ²
ร้อยละการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet เสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	43.8 ³
ร้อยละการใช้การแลกเปลี่ยน	-	-	-	-	-	-	50 ²

ความคิดเห็นในกลุ่มเสริมทักษะ							
ร้อยละการเขียนบันทึกประจำวันเสริมทักษะ	-	-	-	-	-	-	50 ²
ร้อยละการใช้การร้องเพลงเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	31.25
ร้อยละการใช้การเล่นละครเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	31.25
ร้อยละการใช้การเล่าเรื่องเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	31.25
ร้อยละการใช้การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชนเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	56.25
ร้อยละการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet เสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	62.50
ร้อยละการใช้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	62.50
ร้อยละการเขียนบันทึกประจำวันเสริมทักษะได้ผล	-	-	-	-	-	-	56.25

(^{1 2 3 4 5} หมายถึง ใช้มากที่สุด ใช้มาก ใช้น้อย ใช้น้อยที่สุด ไม่ใช้เลย)

ตารางที่ 135 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการฟังเพลงช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 65.31 ต่ำสุด 39.44) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 58.00 – 40.67 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กที่เห็นว่าการฟังเพลงช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบมารองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการฟังข่าวช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 60.00 ต่ำสุด 47.06) ตัวเลขตรงกลางอยู่ที่ 54.90 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กที่เห็นว่าการ

ฟังข่าวช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และขนาดกลาง

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการดูภาพยนตร์ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 61.76 ต่ำสุด 26.31) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 54.90 – 35.13 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนระดับอาชีวศึกษาที่เห็นว่าการดูภาพยนตร์ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการฟังรายการวิทยุช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 51.52 ต่ำสุด 30.50) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 50.00 – 31.81 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนระดับอาชีวศึกษาที่เห็นว่าการฟังรายการวิทยุช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับอนุบาล ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการดูโทรทัศน์ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 66.67 ต่ำสุด 25.42) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 63.64 – 33.63 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กที่เห็นว่าการดูโทรทัศน์ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับอนุบาล ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการใช้คอมพิวเตอร์/Internet ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 60.61 ต่ำสุด 28.18) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 58.82 – 29.31 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนระดับอาชีวศึกษาที่เห็นว่าการใช้คอมพิวเตอร์/Internet ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบบากรองลงมาได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และระดับอนุบาล

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการสนทนากับชาวต่างประเทศ ช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 47.06 ต่ำสุด 28.30) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 40.00 – 29.82 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ที่เห็นว่าการสนทนากับชาวต่างประเทศช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมาย

หมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบมากรองลงมา ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยม ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาล

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นว่าการอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้น ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 60.78 ต่ำสุด 33.01) ตัวเลขตรงกลางอยู่ระหว่าง 58.82 – 39.13 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ที่เห็นว่าการอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศช่วยให้มีทักษะทางภาษาเป้าหมายดีขึ้นมีมากที่สุด และพบน้อยที่สุดในกลุ่มผู้สอนระดับประถมศึกษา ผู้สอนที่พบมากรองลงมา ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยม ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา และระดับอนุบาล

ประเด็นร้อยละการใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมทักษะภาษาเป้าหมายได้มาจากระดับอุดมศึกษาเท่านั้น โดยร้อยละ 50 บอกว่าใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม และการเขียนบันทึกประจำวัน ร้อยละ 43.8 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet ร้อยละ 37.5 ใช้การเล่นละคร และร้อยละ 31.3 ใช้การร้องเพลง

ประเด็นร้อยละการใช้กิจกรรมเสริมทักษะแล้วได้ผล เป็นข้อมูลที่ได้จากระดับอุดมศึกษา แต่เพียงแห่งเดียว โดยร้อยละ 62.50 เห็นว่าใช้กิจกรรมต่อไปนี้ได้ผล คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์/Internet การใช้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ร้อยละ 56.25 ใช้กิจกรรมต่อไปนี้แล้วได้ผล คือ การใช้การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชนเสริมทักษะ การเขียนบันทึกประจำวัน และร้อยละ 31.25 ใช้กิจกรรมต่อไปนี้แล้วได้ผล คือ การร้องเพลง การเล่นละคร และการเล่าเรื่อง

ตารางที่ 136 สรุปร้อยละภาระงานสอนภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
ภาระงานสอนภาษาเป้าหมาย			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน	-	-	92.7	93.9	72.0	58.8	100
ร้อยละผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน	41.3	65.5	7.3	6.1	28.0	41.4	-
ร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	41.3	-	17.1	12.2	12.0	3.5	90.0
ร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	-	84.3	78.1	81.6	76.0	86.2	-
ร้อยละจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน	41.3	-	29.3	83.7	88.0	100	-
ร้อยละมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน	57.5	86.1	96.06	96.06	98.04	81.35	90.38
ร้อยละมีภาระงานอื่นน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	-	-	87.76	75.51	80.0	64.29	-
ร้อยละมีภาระงานรวมน้อยกว่า 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	-	-	62.75	50.98	58.82	26.47	-
ร้อยละมีภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	-	-	15.69	37.25	23.53	55.88	-

ตารางที่ 136 สรุปให้เห็นภาระงานสอนภาษาเป้าหมายดังนี้

ประเด็นร้อยละผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 100 ต่ำสุด 58.8) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 92.7 – 72 สรุปได้ว่า ระดับอุดมศึกษามีร้อยละผู้สอนมากที่สุด และร้อยละผู้สอนน้อยที่สุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ในขณะที่ระดับปานกลางอยู่ในระดับมัธยมศึกษา โดยในโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีร้อยละผู้สอนที่น้อยกว่า

ประเด็นร้อยละผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 65.5 ต่ำสุด 6.1) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 41.4 – 7.3 สรุปได้ว่าร้อยละผู้สอนที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียนพบมาก

ที่สุดในระดับประถมศึกษา และพบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนกลาง พบมากรองลงมาได้แก่
ในระดับอาชีวศึกษา ระดับอนุบาล ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับ
อุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 90 ต่ำสุด 3.5) ตัวเลขที่เหลือน้อยระหว่าง
41.3 – 12.0 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่มีจำนวนชั่วโมงสอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์พบมากที่สุด
ในระดับอุดมศึกษา พบน้อยที่สุดในระดับอาชีวศึกษา แสดงว่าผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีภาระ
งานสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด ร้อยละผู้สอนระดับปานกลางจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอน
ในระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับ
อาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก (สูงสุด 86.2 ต่ำสุด 76) ตัวเลขที่เหลือน้อย
ระหว่าง 84.3 – 78.1 สรุปได้ว่า ร้อยละผู้สอนที่มีจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
พบมากที่สุดในระดับอาชีวศึกษา พบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก แสดงว่าผู้สอนระดับอา
ชีวศึกษามีภาระงานสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กมีภาระ
งานสอนน้อยที่สุด ร้อยละผู้สอนระดับปานกลางจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนในระดับอนุบาล
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา
ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ (สูงสุด 100 ต่ำสุด 29.3) ตัวเลขที่เหลือน้อยระหว่าง 88
– 41.3 สรุปได้ว่า ร้อยละจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คนพบมากที่สุดในระดับอาชีวศึกษา
พบน้อยที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ แสดงว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีจำนวนนักเรียนต่อ
ห้องมากที่สุด และในระดับอาชีวศึกษามีจำนวนนักเรียนต่อห้องน้อยที่สุด จำนวนผู้เรียนต่อห้องที่
เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง
และในระดับอนุบาล ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยม
ขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 98.04 ต่ำสุด 57.5) ตัวเลขที่เหลือน้อยระหว่าง
96.06 – 81.35 สรุปได้ว่า ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน
มากที่สุด และในระดับอนุบาลมีจำนวนน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มที่เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละ
ภาระงานมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดกลาง ระดับอุดมศึกษา ระดับ
ประถมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละมีภาระงานอื่นน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียน
มัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 87.76 ต่ำสุด 64.29) ตัวเลขที่เหลือน้อย
อยู่ระหว่าง 80 – 75.51 สรุปได้ว่า ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาใหญ่มีภาระงานอื่นน้อยกว่า 15 ชั่วโมง

โมงมากที่สุด และในระดับอาชีวศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มที่เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละภาระงานมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละมีภาระงานรวมน้อยกว่า 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 62.75 ต่ำสุด 26.47) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 58.82 – 50.98 สรุปได้ว่า ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาใหญ่มีภาระงานรวมน้อยกว่า 15 ชั่วโมงมากที่สุด และในระดับอาชีวศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด แสดงว่าผู้สอนระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีภาระงานรวมมากกว่าผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาใหญ่ สำหรับกลุ่มที่เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละภาระงานรวมมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละมีภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ (สูงสุด 55.88 ต่ำสุด 15.69) ตัวเลขที่เหลืออยู่ระหว่าง 37.25 – 23.53 สรุปได้ว่า ผู้สอนในระดับอาชีวศึกษามีภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงมากที่สุด และในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่มีจำนวนน้อยที่สุด แสดงว่าผู้สอนระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีภาระงานรวมมากกว่าผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาใหญ่ สำหรับกลุ่มที่เหลือเรียงลำดับจากจำนวนร้อยละภาระงานรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ

ตารางที่ 137 สรุปร้อยละลำดับการผลิตงานด้านวิชาการของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีววะ	อุดม
			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
การผลิตงานด้านวิชาการ							
ลำดับการจัดทำสื่อการสอน	1	1	2	2	2	5	-
ลำดับการจัดทำแบบฝึกหัด	2	2	-	-	-	-	-
ลำดับการทำวิจัย	3	3	1	1	1	2	3
ลำดับการทำเอกสารประกอบการสอน	-	-	2	3	3	1	-
ลำดับการแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสาร	-	4	4	5	-	3	1
ลำดับการแปลงาน	-	-	4	4	4	4	2
ลำดับการเขียนบทความทางวิชาการ	-	-	3	5	5	-	4
ลำดับการนำเสนอผลงานทางวิชาการ	-	-	-	-	-	-	5

ตารางที่ 137 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกการนำเสนอตามระดับการศึกษา ดังต่อไปนี้

ระดับอนุบาลและประถมศึกษาจัดลำดับให้การจัดทำสื่อการสอนอยู่ลำดับ 1 การจัดทำแบบฝึกหัดอยู่ลำดับ 2 การทำวิจัยอยู่ลำดับ 3 ระดับประถมศึกษาให้การแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสารอยู่ลำดับ 4

ระดับมัธยมให้การทำวิจัยอยู่ลำดับ 1 การจัดทำสื่อการสอนอยู่ลำดับ 2 การทำเอกสารประกอบการสอนลำดับ 3 ยกเว้นโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ที่ให้อยู่ลำดับ 2 และจัดเอกสารเขียนบทความทางวิชาการมาอยู่ลำดับ 3 การแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสารโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่จัดให้อยู่ลำดับ 4 มัธยมขนาดกลางจัดให้อยู่ลำดับ 5 การแปลงานโรงเรียนระดับมัธยมทั้งหมดจัดให้อยู่ลำดับ 4 เช่นกัน การเขียนบทความทางวิชาการโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่จัดให้อยู่ลำดับ 3 มัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กจัดไว้ลำดับ 5

ระดับอาชีวศึกษาให้การทำเอกสารประกอบการสอนอยู่ลำดับ 1 ลำดับ 2 ได้แก่การทำวิจัย ลำดับ 3 ได้แก่การแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสาร ลำดับ 4 ได้แก่การแปลงาน ลำดับ 5 ได้แก่การจัดทำสื่อการสอน

ระดับอุดมศึกษาให้การแต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสารอยู่ลำดับ 1 ลำดับ 2 ได้แก่การแปลงาน ลำดับ 3 ได้แก่การทำวิจัย ลำดับ 4 ได้แก่การเขียนบทความทางวิชาการ ลำดับ 5 ได้แก่นำเสนอผลงานทางวิชาการ

ตารางที่ 138 สรุปร้อยละโอกาสการใช้ภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีววะ	อุดม
โอกาสการใช้ภาษาเป้าหมาย			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละเทศกาลสงกรานต์	-	-	13.73	1.96	5.88	2.94	-
ร้อยละลอยกระทง	-	-	27.45	7.84	7.84	11.76	-
ร้อยละปีใหม่สากล	-	-	19.61	11.76	9.80	5.88	-
ร้อยละเป็นมัคคุเทศก์	-	-	13.73	9.80	7.84	5.88	-
ร้อยละขายของที่ระลึก	-	-	15.69	11.76	3.92	17.65	-
ร้อยละจำหน่ายอาหาร	-	-	7.84	3.92	1.96	14.71	-

ตารางที่ 138 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละเทศกาลสงกรานต์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 13.73 ต่ำสุด 1.96) ตัวเลขปานกลางอยู่ระหว่าง 5.88 – 2.94 สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางมีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษามีโอกาสปานกลาง

ประเด็นร้อยละเทศกาลลอยกระทง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็ก (สูงสุด 27.45 ต่ำสุด 7.84) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในเทศกาลลอยกระทงมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กมีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสปานกลาง

ประเด็นร้อยละปีใหม่สากล ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 19.61 ต่ำสุด 5.88) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในปีใหม่สากลมากที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กมีโอกาspanกลาง

ประเด็นร้อยละเป็นมัคคุเทศก์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 13.37 ต่ำสุด 5.88) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในการเป็นมัคคุเทศก์มากที่สุด ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กมีโอกาspanกลาง

ประเด็นร้อยละขายของที่ระลึก ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 17.65 ต่ำสุด 3.92) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสใช้ภาษา

เป้าหมายในการขายของที่ระลึกมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่และขนาดกลางมีโอกาสปานกลาง

ประเด็นร้อยละจำหน่ายอาหาร ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 14.71 ต่ำสุด 1.96) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายในการจำหน่ายอาหารมากที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กมีโอกาสน้อยที่สุด ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่และขนาดกลางมีโอกาสปานกลาง

ตารางที่ 139 สรุปร้อยละหลักสูตร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
หลักสูตร			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมาย	43.75	52.17	88.00	82.35	78.00	11.76	96.20
ร้อยละหลักสูตรตามกระทรวงกำหนด	12.50	45.67	54.90	49.02	60.00	76.47	-
ร้อยละหลักสูตรกำหนดเอง	40.00	32.17	48.43	76.47	84.00	27.27	-
ร้อยละหลักสูตรยึดการสอบถามความต้องการของชุมชน	52.50	31.30	52.94	45.10	48.98	5.88	-

ตารางที่ 139 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมาย ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 96.20 ต่ำสุด 11.76) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายมากที่สุด และผู้สอนระดับอาชีวศึกษามีส่วนร่วมน้อยที่สุด มีส่วนร่วมระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ผู้สอนระดับประถมศึกษา และผู้สอนระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละหลักสูตรตามกระทรวงกำหนด ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 12.50) สรุปได้ว่า ระดับอาชีวศึกษาใช้หลักสูตรตามกระทรวงกำหนดมากที่สุด และระดับอนุบาลใช้หลักสูตรตามกระทรวงกำหนดน้อยที่สุด ในระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละหลักสูตรกำหนดเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 84 ต่ำสุด 27.27) สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กใช้หลักสูตรกำหนดเองมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษาใช้หลักสูตรกำหนดเองน้อยที่สุด ใช้ในระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ระดับอนุบาล และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละหลักสูตรยึดการสอบถามความต้องการของชุมชน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 52.94 ต่ำสุด 5.88) สรุปได้ว่า

โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ใช้หลักสูตรที่ยืดการสอบตามความต้องการของชุมชนมากที่สุด และระดับอาชีวศึกษาใช้หลักสูตรชนิดนี้น้อยที่สุด ใช้ในระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ระดับอนุบาล โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ขนาดกลาง และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 140 สรุปร้อยละสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
	ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ
				ใหญ่	กลาง	เล็ก	
สภาพการจัดการเรียนการสอน							
ร้อยละศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้		41.07	44.55	52.94	62.75	50.0	55.88
ร้อยละศึกษาสาระการเรียนรู้/เนื้อหา		36.20	45.94	62.75	65.63	58.82	55.88
ร้อยละศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		36.20	50.0	60.78	60.78	66.67	76.47
ร้อยละศึกษาสื่อประกอบการสอน		38.98	47.22	68.0	58.82	54.0	67.65
ร้อยละศึกษาวิธีการวัดและประเมินผล		50	42.05	52.94	66.67	70.59	67.65
ร้อยละศึกษาการสอนซ่อมเสริม		45.45	44.33	66.0	52.94	54.0	52.94
ร้อยละวางแผนการสอนก่อนการสอน		-	-	-	-	-	-
ร้อยละศึกษารายละเอียดกระบวนการวิชาก่อนวางแผนการสอน		-	-	-	-	-	-
ร้อยละมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน		43.8	52.2	88.0	82.35	78.43	11.76
ร้อยละสอนภาษาเป้าหมายแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง พูด อ่าน เขียน		-	-	68.63	76.47	64.71	73.53
ร้อยละใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมายมากกว่า		-	-	50.98	64.71	64.71	67.64

ตารางที่ 140 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 62.75 ต่ำสุด 41.07) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้มากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ที่ศึกษา

ปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละศึกษาศาระการเรียนรู้/เนื้อหา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 65.63 ต่ำสุด 36.20) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา กลางศึกษาศาระการเรียนรู้/เนื้อหามากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ที่ศึกษา ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก ผู้สอน ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลข ต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 36.20) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษากิจกรรม การจัด กิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ที่ศึกษาระดับปานกลาง เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และระดับ ประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นศึกษาสื่อประกอบการสอน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำ สุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 68 ต่ำสุด 38.98) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ศึกษาสื่อ ประกอบการสอนมากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอนุบาล ที่ศึกษาระดับปานกลาง เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ขนาดเล็ก และ ระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นศึกษาวิธีการวัดและประเมินผล ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลข ต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 70.59 ต่ำสุด 42.05) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา เล็กศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลมากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับประถมศึกษา ที่ ศึกษาในระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา กลาง ขนาดใหญ่ และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นศึกษาการสอนซ่อมเสริม ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุด อยู่ที่ยุทธศาสตร์ประถมศึกษา (สูงสุด 66 ต่ำสุด 44.33) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ศึกษา การสอนซ่อมเสริมมากที่สุด ที่ศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับประถมศึกษา ที่ศึกษาระดับปาน กลางเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียน มัธยมศึกษากลาง และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละศึกษาการวางแผนการสอนก่อนการสอน และประเด็นร้อยละศึกษาราย ละเอียดกระบวนการวางแผนการสอน มีข้อมูลจากกลุ่มอุดมศึกษาเท่านั้น ซึ่งพบว่า ผู้สอนร้อยละ 98.10 มีการวางแผนการสอนก่อนการสอน และร้อยละ 100 มีการศึกษารายละเอียดกระบวนการ วางแผนการสอน

ประเด็นร้อยละมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 88 ต่ำสุด 11.76) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนมากที่สุด ที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา ที่มีส่วนร่วมมากรองลงมาเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็ก ระดับอุดมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับอนุบาล ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสอนภาษาเป้าหมายแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง พูด อ่าน เขียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง (สูงสุด 76.47 ต่ำสุด 64.71) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสอนภาษาเป้าหมายแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง พูด อ่าน เขียน มากที่สุด ที่สอนในลักษณะนี้น้อยที่สุดได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ที่สอนแบบทักษะสัมพันธ์มากรองลงมาเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้สอนระดับอาชีวศึกษา และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมายมากกว่า ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ (สูงสุด 67.64 ต่ำสุด 50.98) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมาย มากที่สุด ที่ใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาเป้าหมายน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ที่ใช้ภาษาไทยในการสอนมากรองลงมา ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน

ตารางที่ 141 สรุปร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน							
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการบรรยาย	41.66	49.48	50.0	66.67	49.02	52.94	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	50.0	49.53	58.82	62.75	54.90	64.71	-
ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการทำโครงงาน	40.38	36.53	51.02	60.78	58.82	61.76	-
ร้อยละความเห็นที่ให้ผู้เรียนศึกษาเอง	45.28	46.07	54.9	70.59	58.82	55.88	-
ร้อยละความเห็นที่ให้ผู้เรียนศึกษานอกสถานที่	-	-	53.06	48.0	49.02	50.0	-
ร้อยละความเห็นการใช้ CAI	-	-	100	50.0	100	100	-

ตารางที่ 141 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการบรรยาย ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 66.67 ต่ำสุด 41.66) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้รูปแบบการบรรยายมากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้รูปแบบการบรรยายน้อยที่สุด ให้ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ระดับประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 64.71 ต่ำสุด 49.53) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้รูปแบบการปฏิบัติในชั้นเรียนมากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้รูปแบบการปฏิบัติในชั้นเรียนน้อยที่สุด ให้ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการทำโครงงาน ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 61.76 ต่ำสุด 36.53) สรุปได้ว่า ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้รูปแบบการทำโครงงานมากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้สิ่งเดียวกันนี้น้อยที่สุด ใช้

ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่ให้ผู้เรียนศึกษาเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 70.59 ต่ำสุด 45.28) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้รูปแบบให้ผู้เรียนศึกษาเองมากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้รูปแบบเดียวกันนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นที่ให้ผู้เรียนศึกษานอกสถานที่ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 53.06 ต่ำสุด 48) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ใช้รูปแบบให้ผู้เรียนศึกษานอกสถานที่มากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้รูปแบบเดียวกันนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางโดยเรียงจากใช้มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ระดับอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละความคิดเห็นการใช้ CAI ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดกลาง (สูงสุด 100 ต่ำสุด 50) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และระดับอาชีวศึกษาใช้ CAI มากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลางใช้รูปแบบเดียวกันนี้น้อยที่สุด

ตารางที่ 142 สรุปร้อยละประเด็นตำรา เอกสาร สื่อ อุปกรณ์ของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีวะ	อุดม
ตำรา เอกสาร สื่อ อุปกรณ์			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละตำราและสื่อที่โรงเรียนกำหนดเอง	37.5	52.17	17.65	17.65	17.65	20.59	-
ร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนกำหนดเอง	45.0	43.47	98.04	84.31	96.08	91.18	-
ร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเอง	-	-	84.31	70.59	56.86	61.76	-
ร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา	28.75	4.34	70.59	45.10	49.02	23.53	-
ร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราในประเทศ	52.5	55.65	84.31	94.12	84.31	91.18	-
ร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราต่างประเทศ	15.0	60.0	78.43	37.25	33.33	67.65	-
ร้อยละเอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง	17.5	29.56	50.98	56.86	35.29	55.88	-
ร้อยละเอกสารที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่างๆ	40	78.26	92.16	98.04	88.24	82.35	-
ร้อยละเอกสารที่มีผู้รวบรวมให้	27.5	14.78	58.82	49.02	31.37	41.18	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นภาพประกอบ	-	-	66.67	54.90	49.02	52.94	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแผ่นใส	-	-	49.02	54.0	54.90	47.06	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวีดิทัศน์/ภาพยนตร์	-	-	50.98	58.00	58.82	39.39	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแถบเสียง	-	-	49.02	42.00	41.18	51.52	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวัสดุจริง	-	-	52.94	62.00	41.18	51.52	-
ร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นคอมพิวเตอร์	-	-	54.90	47.06	56.86	41.18	-

ตารางที่ 142 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละตำราและสื่อที่โรงเรียนกำหนดเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับมัธยมศึกษา (สูงสุด 52.17 ต่ำสุด 17.65) สรุปได้ว่าผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ตำราและสื่อที่โรงเรียนกำหนดเองมากที่สุด ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาใช้ตำราและสื่อที่โรงเรียนกำหนดเองน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนกำหนดเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 98.04 ต่ำสุด 43.47) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนกำหนดเองมากที่สุด ผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนกำหนดเองน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และระดับอนุบาล

ประเด็นร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก (สูงสุด 84.31 ต่ำสุด 56.86) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเองมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนผลิตเองน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 70.59 ต่ำสุด 4.34) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหามากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ตำราและสื่อที่ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาน้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดกลาง ระดับอนุบาล และระดับอาชีวศึกษา ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราในประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 94.12 ต่ำสุด 52.5) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้เอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราในประเทศมากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ขนาดใหญ่ และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราต่างประเทศ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 78.43 ต่ำสุด 15) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้เอกสารประกอบการเรียนที่เป็นตำราต่างประเทศมากที่สุด และผู้สอน

ระดับอนุบาลใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และขนาดกลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 56.86 ต่ำสุด 17.5) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้เอกสารประกอบการเรียนที่ผู้สอนเรียบเรียงเองมากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่างๆ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 98.04 ต่ำสุด 40) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้เอกสารประกอบการเรียนที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่างๆ มากที่สุด และผู้สอนระดับอนุบาลใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ขนาดเล็ก ระดับอาชีวศึกษา และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละเอกสารประกอบการเรียนที่มีผู้รวบรวมให้ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับประถมศึกษา (สูงสุด 58.82 ต่ำสุด 14.78) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้เอกสารประกอบการเรียนที่มีผู้รวบรวมให้มากที่สุด และผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้เอกสารประกอบการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก และระดับอนุบาลตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นภาพประกอบ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ (สูงสุด 66.67 ต่ำสุด 49.02) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นภาพประกอบมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ใช้สื่อ/อุปกรณ์ลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และระดับอาชีวศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแผ่นใส ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 54.90 ต่ำสุด 47.06) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแผ่นใสมากที่สุด และผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และโรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวีดิทัศน์และภาพยนตร์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 58.82 ต่ำสุด 39.39) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวีดิทัศน์และภาพยนตร์มากที่สุด และผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง และโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแถบเสียง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 51.52 ต่ำสุด 41.18) สรุปได้ว่าผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นแถบเสียงมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และโรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวัสดุจริง ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก (สูงสุด 62 ต่ำสุด 41.18) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษากลางใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นวัสดุจริงมากที่สุด และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และระดับอาชีวศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นคอมพิวเตอร์ ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอาชีวศึกษา (สูงสุด 56.86 ต่ำสุด 41.18) สรุปได้ว่าผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นคอมพิวเตอร์มากที่สุด และผู้สอนระดับอาชีวศึกษาใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ และโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กตามลำดับ

ตารางที่ 143 สรุปร้อยละประเมินการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอน

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
ผู้สอน	อนุบาล	ประถม	มัธยม			อาชีว	อุดม
การประเมิน การใช้เครื่องมือวัดผล			ใหญ่	กลาง	เล็ก		
ร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบกลางภาค	37.74 ⁵	46.36 ³	64.71	60.78	64.71	47.06	-
ร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบปลายภาค	32.73 ²	38.39 ²	52.94	52.94	64.71	50.0	-
ร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบย่อยระหว่างภาค	38.46 ⁵	44.35 ¹	47.06	43.14	50.98	23.53	-
ร้อยละประเมินผลการเรียนจากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาค	38.89 ²	42.34 ²	23.53	47.06	27.45	44.12	-
ร้อยละข้อสอบปรนัย	31.37 ³	42.59 ³	37.25 ⁻⁴	29.41 ⁻⁴	37.25 ⁻⁴	20.59 ⁻⁴	-
ร้อยละข้อสอบอัตนัย	34.0 ³	42.59 ³	37.25 ⁻³	25.49 ⁻²	45.10 ⁻³	32.35 ⁻²	-
ร้อยละสอบปฏิบัติจริง	31.48 ³	45.45 ²	43.14 ⁻¹	41.18 ⁻¹	49.02 ⁻¹	61.76 ⁻¹	-
ร้อยละชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน	44.44 ²	40.54 ²	27.45 ⁻²	27.45 ⁻²	37.25 ⁻²	29.41 ⁻³	-

(^{1 2 3 4 5} หมายถึง มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่เลย)

(^{-1 -2 -3 -4 -5} หมายถึง อันดับ 1 อันดับ 2 อันดับ 3 อันดับ 4 อันดับ 5)

ตารางที่ 143 แสดงผลการสังเคราะห์โดยแยกตามประเด็นคำถามต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบกลางภาค ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 64.71 ต่ำสุด 37.74) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดเล็กใช้การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบกลางภาคมากที่สุด ผู้สอนระดับอนุบาลใช้การประเมินผลการเรียนลักษณะนี้น้อยที่สุด ใช้ระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษากลาง ระดับอาชีวศึกษาและระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ประเด็นร้อยละประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบปลายภาค ตัวเลขสูงสุดอยู่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเล็ก ตัวเลขต่ำสุดอยู่ที่ระดับอนุบาล (สูงสุด 64.71 ต่ำสุด 32.73) สรุปได้ว่า ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กใช้การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบปลายภาคมากที่สุด ผู้สอนระดับ